

கொலம்பியா

புதிய வெளியீடு!



V.V.சுடகோபன் B.A.,
பாடிய

GE.6301 { **ஆதாரம் நீ**
கரஹரப்ரியா - 2 பாகங்கள்

முன் வெளியீடு:-

GE.6287

எந்தவேடுகொங்கு
ஸரஸ்வதி மனோகரி - 2 பாகங்கள்

GE.6125

ராமபஜனை செய்தால்
2 பாகங்கள்

GE.6039

ஸ்ரீ வேணுகோபாலா
காணவேணும்

T.K.ராதாகிருஷ்ணன்
வேணுகானம்

GE.6258 { **நன்னுப்ளாவ**
ராகம்-கல்யாணி - 2 பாகங்கள்



ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ். 2

தொண்டி கிளப்புகள் மதுரை மருத்துரை:

மெயின். எம். ராஜன் & கோ., 48-D, காலனித் தாரு, மெய்குடி கண்டேன்மேயம்.
மெயின். கும்தா காலிப்பேசேஷன், த. மெ. தெ. 30, 17 A/428, அருணாசல ஆகாச தேரு, கோயம்



அநுகிள்

இரு தலைமுறை

இருபது வருஷ வித்தியாசம்! இருந்தும், தாய் தன் பதினாறு வயது மகளைப்போல் யெனவனத்தோடும், சுகம் அழகுடனும் விளங்குகிறாள். காரணம் இந்த தாய் தன் தாயின் சொற்படி பியர்ஸ் சோப்பையும், சுத்த ஜலத்தையும் உபயோகித்து சுகம் அழகைக் காப்பாற்றிக் கொண்டதுதான். இந்த முறைமையின்பற்றி அழகான அவள் மகளும் தன் சுகமத்தைக் காப்பாற்றுவதால், இருபது வருஷத்திற்குப் பின் தன் தாயின் சுகமம் இன்று இருப்பதுபோல், அவள் சுகமமும் அழகுடன் விளங்கும். காற்பது ஆண்டுகளாக, இந்திய அழகியின் பிரபல சோப் பிரசித்தம். அதன் மனமும், பட்டுபோன்ற மிருதுவான தகையும் சுத்த சோப்புக்கிட உயர்ந்த கதானத்தின் அதை வயக்கின்றன.



பியர்ஸ் சோப்

அழகின் அடிக்கல்

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

மலர் இதழ்	6 1	1946 ஆகஸ்டு 4	பேயு ஆ 20
என்ன சேதி?	—	—	5
நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்	—	உம்மன்	7
அரோகரா பட்ஜெட்	—	—	9
தேசத்திற்? அவமானம்!	—	கமது விசேஷ திருபர்	11
ஆடல் பாடல்	—	கங்காடகம்	15
உள்ளும் குவித்தது!	—	டி. கே. சி.	17
வின் சண்டை	—	—	19
படித்துப் பார்!	—	—	20
காலகோபம்	—	—	21
சமையலறையில் ஸ்டிகரைக்	—	சாவி	22
ஏமாந்த மாமனார்	—	"வீரவேலவன்"	27
ரேடியோ அனுபவம்!	—	கோ. ரா.	32
யமப் பயல்!	—	ஸோமாஸ்	34
யசோதரா	—	விசுவம்பரகாத்	37
பாப்பா மலர்	—	மாலு	42
சமயோகிதம்!	—	—	43
பலிக்கவிக்க!	—	—	44

"கஸ்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே.

என்னும் எழுத்துக் கண்ணாடி மீளாயனவை வென்று ஞானவை முதாட்டியும் பெரியா மொழிப் புகவரும் உறிஞ்சுகள். என்னும் எழுத்துக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயிகளைக் "கண்ணாடி திறத்து வைப்பவர்கள்" என்று தமது பெரியோர்கள் சொன்னார்கள். அறிவுக் கண்ணாடி திறத்து வைப்பவர்கள் இதழையுட்கே எம்மையவர்கள் என்று கருதி "எழுத்தறி வித்தவன் இதழவன் ஆகும்" என்றும் அருளிஞ்சுகள்.

அப்படி வெக்கைம் தமது முன்னோர்களாகப் போற்றிப் பட்ட ஆசிரியர்களின் இன்று உன்னும் உணவுக்கும் உடுக்கும் ஆடைக்கும் கட்டப்பட்டுக் கொண்டு நாட்டிலேயே எந்த உத்தியோகங்கள் அல்லது தொழிலாளர் இனத்தையும் விடச் சொற்ப சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் தங்கள் கடமை யைச் சீராக நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அப்படி கடமையில் கருத்துள்ளவர்கள், சீராக கால் விரல் மந்திரிகள் வந்திருக்கிறார்களே, தம்முடைய குறைகளையும் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று ஆவனோடு மந்திரிபர் காரியாலயங்களுக்குச் சென்ற எம்மம், அவர்களைப் சீர்தம மந்திரி தன் குறையில் வரவேற்று மரியாதையுடன் நடத்த விக்கை வென்பது வருத்தத் தக்க விஷயம். "சீர்தம மந்திரி தங்களை அவமதித்து விட்டார்" என்ற எண்ணம் ஆசிரியர் களுக்கு ஏற்படுப்படியாக நடத்து கொண்டது பெரிதும் வருத் தத் தக்க விஷயம். அவர்களுடைய சொர்க்கங்கள் விஷயத்தின் யோசிக்க வேண்டி வருத்தாரும் தங்க வர்த்தகையாவது சொல்லி அனுப்பாமல் அந்ருத்தியோடும் ஆத்திரத்தோடும் திரும்பச் செய்து பரிதரிக்கத் தக்க விஷயம்.

மத்திரிகளின் காரியாலயத்துக்கு முன்னும் உபாத்தியாயிகள் பேட்டிக்கு தின்ற காட்சியை தாது இந்த இதழ் அட்டை மிக்க வருத்தத்துடன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

மேற்படி சம்பவத்தைப் பற்றிய "தமது விசேஷ திருபர்" கட்டுரையையும் தமது புகைப் பட திருபர் எடுத்த இன்னும் சில புகைப்படக் காட்சிகளையும் உட்பக்கங்களில் காணலாம்.





வேர்துரு
உபத்திரவம்
ஒழிக

ஸின்டால்
பவுடர் உடனே
குணமளிக்கும்



உடனே வேர்துரு
உபத்திரவம் ஒழிக

ஸின்டால் (இந்தியா) லீட்.

12, ஸ்டேட்டா ரோட்,
மும்பாய் 7 டெலிபோன் : 022. 42650

லண்டன் ஆபீஸ் :

128/129, பிங்கைட், லண்டன் E. C. 2

தொழில் நாகரணத்திற்கு தரவேண்டிய அளவுகோல்கள்
கே. கே. பிண்டி & கம்பெனி, மும்பை, இந்தியா

E-PSY



என்ன சேதி?

மீண்டும் முட்டுக்கட்டை

பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் மூன்று பேரும் நல்ல ராகுகாலமாகப் பார்த்து இந்தியாவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். பாவம், அவர்கள் மூன்றரை மாதகாலம் இரவு பகலாகத் தூக்கம் இல்லாமலும் உடம்பைக் கெடுத்துக் கொண்டும் வகுத்த அரசியல் திட்டத்துக்கு என்னென்ன முட்டுக்கட்டை யெல்லாம் ஏற்பட்டு வருகிறதென்று பாருங்கள்!

மேற்படி திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொள்ளுமா, ஏற்றுக் கொள்ளாதா என்பது பெரிதும் சந்தேகத்துக் கிடமா விருந்து, கடைசியில் ஒருவிதமாக நீண்டகால அரசியல் திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொண்டது; இடைக்கால திட்டத்தை நிராகரித்தது.

ஏதோ இந்த மட்டும் நீண்டகாலத் திட்டமாவது பிழைத்ததே என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஏற் கொண்டே இரண்டையும் ஏககாலத்தில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க முஸ்லிம் லீக் இப்போது இரண்டையும் ஏககாலத்தில் நிராகரித்திருக்கிறது. நிராகரித்தது மாத்திரமல்லாமல் நேரடியான நடவடிக்கை எதுவோ ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும் பயமுறுத்தி இருக்கிறது. அதற்குப் பூர்வாங்கமாக, பிரிட்டிஷ் சர்க்காரிடம் தாங்கள் இதுவரை பெற்ற பட்டங்களை யெல்லாம் ராஜிநாமா செய்து விடுவதென்று தீர்மானித்து, அதே நியமித்திலே - வினாடிவிலே முஸ்லிம் லீக் பிரமுகர்கள் பலர் பட்டங்களை விட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்நிய சர்க்கார் கொடுக்கும் அடிமைப் பட்டங்களின் போலித் தன்மையை, இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிரகாசவது முஸ்லிம் லீக் உணர்ந்து கொண்டது மகிழ்ச்சிக்கூரியதே. நம்மைப் பொறுத்த வரையில் நாம் மற்றொரு விஷயத்துக்காகச் சந்தேக வுப்படுகிறோம். முழு நீளமுள்ள பட்டப் பெயர்களைச் சேர்க்காமல் முஸ்லிம் பிரமுகர்களின் பெயர்களை இவ்வேல் கருக்கமாக எழுதலாம் அல்லவா? 'நவாப் ஜாதா வியாகத் அலிகான்' என்ற நீண்ட

பெயரை வெறும் வியாகத் அலிகான் என்று எழுதுவதிலே எவ்வளவு சௌகரியம் இருக்கிறது, இந்தக் காலதப் பஞ்சகாலத்திலே!

காரணம் என்ன?

முஸ்லிம் லீக் நமக்குச் செய்திருக்கும் சௌகரியத்தை ஒழுபுறம் நிறுத்திவைத்து விட்டு, அது திடீரென்று இம்மாதிரி முன்பு ஒப்புக் கொண்டதை மறுபடியும் நிராகரிப்பதற்குக் காரணம் என்ன வென்பதையும் பார்ப்போம்.

முஸ்லிம் லீக் கௌன்ஸில் செய்திருக்கும் தீர்மானத்தையும் ஐனுப் ஜின்னு அந்தக் கௌன்ஸிலிலே செய்திருக்கும் ஆர்ரோவுமும் ஆவேசமும் கண்ணீரும் கம்பலையும் நிறைந்த பிரசங்கத்தையும் கவனித்தோமானால், வைராபி தாம் சொன்னதுபோல இடைக்கால சர்க்காரை அமைக்கவில்லை என்பதுதான் காரணம் என்று ஏற்படுகிறது. அதை நீண்டகாலப் போது ஐனுப் ஜின்னுவுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வருகிறது. அந்த ஆத்திரத்திலே இந்தியா மந்திரியை 'முட்டான்', 'மடையன்' என்றெல்லாம் 'சட்ட' ரீதியாகத் திட்டுகிறார். இடைக்கால திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் நிராகரித்த உடனே ஐனுப் ஜின்னு இந்தியாவின் சர்வாதிகாரமும் தம்மீடமே வந்து விடும் என்று ஆசையோடு எதிர்பார்த்தார். வைராபி வேலாலும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகளும் அவ்வளவு புத்திசாலித்தனமான காரியத்தைச் செய்ய வில்லை! நீண்டகாலத் திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொண்டு விட்டபடியால், இரண்டு கட்சியும் சேர்ந்து சம்மதித்த இடைக்கால சர்க்காரைத்தான் அமைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இதுதான் ஐனுப் ஜின்னுவுக்கு அவ்வளவு கோபத்தை உண்டாக்கிப் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகளை 'முட்டாள்கள்' 'மோசக்காரர்கள்' என்று திட்டச் செய்தது. அதோடு, முஸ்லிம் லீக் நீண்ட காலத் திட்டத்தையும் சேர்த்து நிராகரிக்கும்படி செய்தது!

அடிப்படைக்

காரணம்

பிரிட்டிஷ் மக் திரி கனின் திட்டத்தை பிராக்ரித்ததோடும், பிரிட்டிஷ் பட்டங்களை விட்டதோடும் முஸ்லிம் லீக் நின்று விடவில்லை. நேரிடையான போராட்டம் ஆரம்பிக்கவும் தீர்மானித்து அதற்காக ஆகஸ்டுமீ 18-உயையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது.

நல்லது, ஆரம்பிக்கடும். ஆனால் அப்படி

முஸ்லிம் லீக் ஆரம்பிக்கும் போராட்டம் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டம் ஆகாது; ஹிந்துக்களை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டமும் ஆகாது; பாகிஸ்தான் துக்காக நடத்தும் போராட்டமும் ஆகாது. முஸ்லிம்களில் ஒரு சாராரை எதிர்த்து மற்ற முஸ்லிம்கள் நடத்தும் போராட்டமாகவே இருக்கும்.

ஏனெனில், இடைக்கால சர்க்கார் ஏற்படாமற் போனதற்கும் சமரசப் பேச்செல்லாம் வெற்றி பெறாமல் முறித்ததற்கும் அடிப்படையான காரணம் ஹிந்து - முஸ்லிம் சமூக வேற்றுமை அல்ல; பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பிடிவாதமும் அல்ல; ஐனப் ஜின்னா தம் தலைமையில் உள்ள லீக் முஸ்லிம்களைத் தவிர மற்றப்படி தேசிய முஸ்லிம்களோ, காங்கிரஸ் முஸ்லிம்களோ, 80 நினைமை முஸ்லிம்களோ, யாரும் நிர்வாக சபைப் பதவிக்கு வரக்கூடாது என்று பிடிவாதம் பிடித்ததே யாகும். காங்கிரஸ் தனக்குக் கிடைக்கும் ஸ்தானங்களில் ஒன்றை தேசிய முஸ்லிம்களுக்குக் கொடுப்பதைக்கூட ஐனப் ஜின்னாவின் தாங்க முடியவில்லை. இதனாலேதான் இடைக்கால சர்க்கார் திட்டம் முறித்தது. சமரசப் பேச்செல்லாம் முறிவதற்கு அடிப்படையான காரணம் இதுதான்.

ஆகவே, ஐனப் ஜின்னா நடத்தப் போகும் ரேடிப் போராட்டத்தை முஸ்லிம் சமூகத்துக் குள்ளையே நடக்கப் போகும் உட்கலகம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதனால் ஏற்படும் விபரீதங்களுக் கெல்லாம் ஐனப் ஜின்னா தான் பொறுப்பு ஏற்கவும் வேண்டும்.

கவிஞருக்கு உபசாரம்

சீமிகாலமாகத் தமிழ் நாட்டிலே தோன்றியிருக்கும் ஒரு புது விழிப்பின் காரணமாகத் தமிழர்கள் செய்துவரும்



ஸ்ரீ பாரதி தாஸன்

பல நல்ல காரியங்களிலே, தமிழ்க் கவிஞர்களை அவர்கள் உயிருள்ளபோதே ஆதரித்துப் பாராட்டி கௌரவிப்பது என்பதும் ஒன்றாகும்.

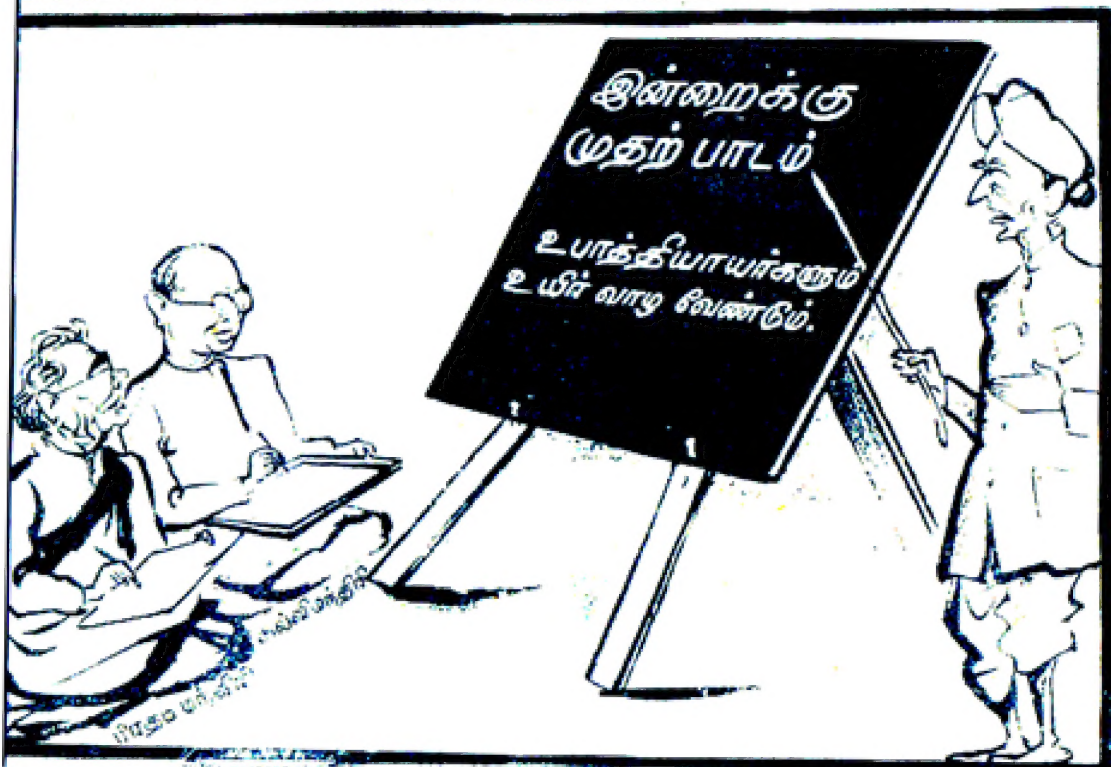
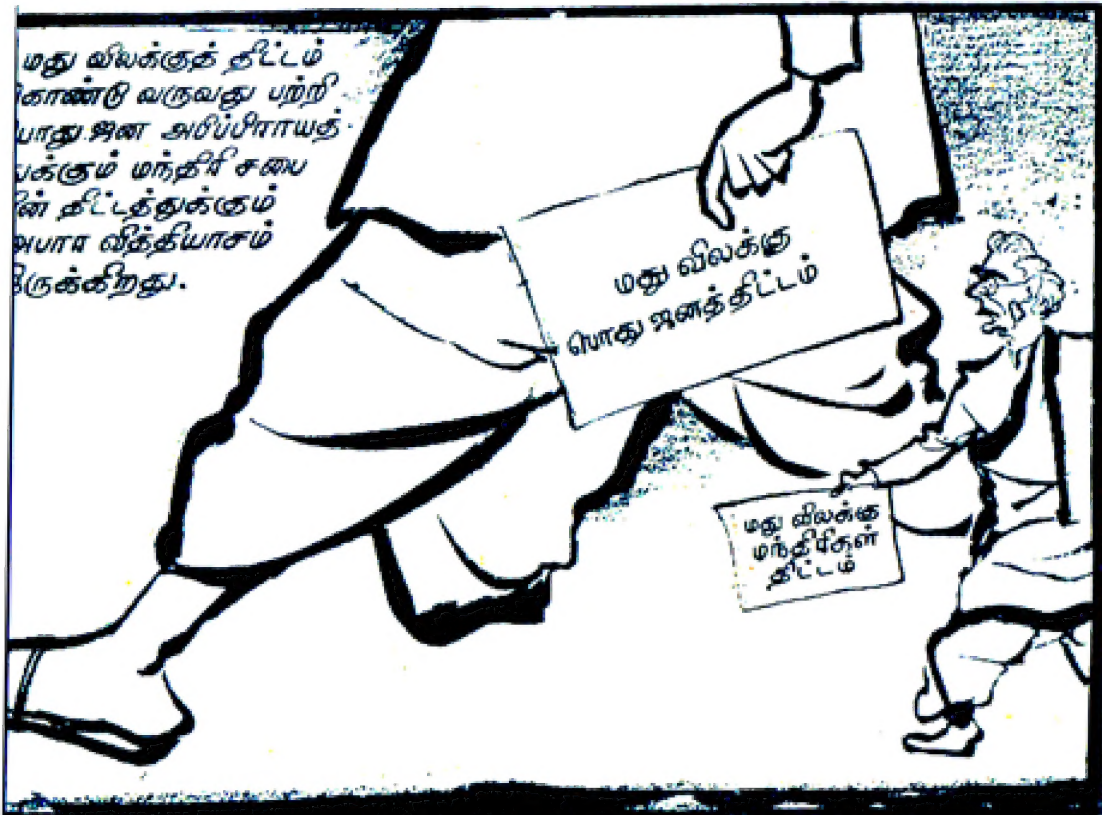
அத்தகைய கவிஞர் பாராட்டுக் கூட்டம் ஒன்று சென்ற வாரம் நூயிற்றுக் கிறிமை யன்று சென்னையில் நிகழ்த்திடுக்கிறது. பிரபல தமிழ்க் கவிஞரும் பாரதியாரின் உத்தம கிஷ்கரர்களில் ஒருவரு

மான ஸ்ரீ பாரதிதாஸனுக்கு அன்றைய தினம் இருபத்து நாலாயிரம் ரூபாய் அடங்கிய பிரம்மாண்டமான பணமூடிப்பு ஒன்றைத் தமிழ் மக்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அத்துடன், கவிஞர் மீது தாங்கள் வைத்திருக்கும் அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் அறிஞரியாகப் பொன்னிலே செய்த ஆடை யொன்றையும் போர்த்திக் கௌரவித்திருக்கிறார்கள்.

ஏறக்குறைய இருபத்தைத்து ஆண்டுகளாகத் தமிழ்க் கவி பாடித் தமிழ்நாட்டுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் அருக்தொண்டு செய்து வரும் கவிஞர் பாரதிதாஸனுக்குப் பொன்னுடை மாத்திரம் என்ன, பொன்னிலேயே அபிஷேகம் செய்தாலும் தரும்.

மேற்படி பாராட்டு விழாவின் ரூபகார்த்தமாக, வெள்ளி வர்ணப் பிரகாரம் ஒன்றையும் வெளியே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதில், ஸ்ரீ சோமசுந்தர பாரதியார், வ. ரா., தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை போன்ற பல பிரமுகர்கள் ஸ்ரீ பாரதிதாஸனைப் பற்றியும் அவருடைய கவிநயத்தைப் பற்றியும் அழகாக எழுதியிருக்கிறார்கள். பாரதிதாஸனைப் பற்றியும் அவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவர்களுக்கு இந்தப் பிரகாரம் உதவியாக விடுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஸ்ரீ பாரதி தாஸனுக்கு 55 ஆண்டுகளாகிந்தனவென்று இந்தப் புத்தகத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. பாரதிதாஸன் குறைந்த பட்சம் இன்னும் ஒரு ஸ்தம்பைத் தைத்து ஆண்டு வாழ்ந்து தரிசி நாட்டுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் தொண்டு செய்வதுடன், தமிழ் மக்களின் இந்த மாதிரியான பல உபசாரங்களுக்கும் மரியாதைக்கும் பாத்திரமாகவாரென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.



அரோகராபட்ஜெட்!

அரோகரா! அரோகரா! ஆத்

ரோடு போகிற அநேக கோடி ரூபாய்க்கு அரோகரா! சென்னை மாகாணத்து மக்களின் ஜம்பத்தேழு கோடி ரூபாய்க்கு அரோஹரா ஹரா!

சில நாளைக்கு முன்னால் பிரகாசம் கவர்ன்மெண்டாரின் புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளிலே முன்னறிவிப்பான சில செய்திகள் வந்தன. அவற்றிலே ஒரு செய்தி "இந்த வருஷத்திலே புது வரிகள் போட வில்லை!" என்று சொல்லிற்று. இதைச் சந்தோஷமாகத் திளையிப் பத்திரிகைகள் பெரிய தொட்டை எழுத்துத் தலைப்புப் போட்டுப் பிரசுரித்தன.

அது உண்மைதான்; பிரகாசம் சர்க்காரின் புதிய வரவு செலவுத் திட்டம் புது வரி ஒன்றும் போட வில்லை என்பது உண்மைதான். பொது ஜனங்கள் சாப்பிடுகிற சோற்றில் மண்ணை வாரிப் போட வில்லை என்பதும் உண்மைதான். அது மட்டுமல்ல. சென்னை மாகாண வாகிகளை யெல்லாம் தலை மொட்டை அடிக்கும்படி உத்தரவு போட வில்லை யென்பதும் உண்மைதான். அவர்களைச் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் போடச் சொல்ல வில்லை யென்பதும் உண்மைதான். இதற்காக வெல்லாம் நாம் சந்தோஷப்பட்டு நன்றி பாராட்ட வேண்டியதுதான்.

மற்றப்படி சந்தோஷப்படுவதற்கோ நன்றி செலுத்துவதற்கோ பிரதம மந்திரி பிரகாசத்தின் முதலாவது பயங்கர பட்ஜெட்டில் யாதொரு காரணத்தையும் காணவில்லை. துக்கப்படுவதற்கும் ஆத்திரப்படுவதற்கும் வேண்டிய காரணங்கள் இருக்கின்றன.

ஒரே ஒரு விஷயத்தை நமது மனதில் நன்றாகப் பதியச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதாவது சென்னை மாகாணத்தின் வரவும் செலவும் சென்ற ஏழு வருஷத்தில் எப்படி உயர்ந்து போயிருக்கின்றன என்பதுதான்.

1938-39ல் நடந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சியில் இந்த மாகாணத்தின் வரவு சுமார் ரூ. 19 கோடி; செலவு சுமார் ரூ. 19 கோடி.

1945-46ல் நடந்த அட்வைஸரி சர்க்கார் ஆட்சியில் சென்னை மாகாணத்

தின் வருமானம் சுமார் ரூ. 48 கோடி; செலவு சுமார் 30½ கோடி.

1946-47ல் பிரகாசம் சர்க்காரின் புதிய பட்ஜெட்டின்படி மாகாணத்தின் வரவு சுமார் ரூ. 48½ கோடி; செலவு சுமார் ரூ. 57½ கோடி!

அதாவது பழைய காங்கிரஸ் சர்க்காரைக் காட்டிலும் 38½ கோடி ரூபாயும் சென்ற வருஷத்து அட்வைஸரி சர்க்காரைக் காட்டிலும் ரூ. 27 கோடியும் புதிய பிரகாசம் சர்க்கார் இந்த வருஷம் செலவு செய்யப் போகிறார்கள்!

சென்ற வருஷத்தைவிட அதிகமாகச் செலவாகும் 27 கோடி ரூபாயும் எதற்குச் செலவாகப் போகிற தென்றால், அதற்குப் பதில்:— அரோஹரா, அரோஹரா, அரோ அரோஹரா!

சென்ற வருஷத்தில் அட்வைஸரி சர்க்கார் ரூ. 48 கோடி வருமானத்தில் ரூ. 30½ கோடி செலவு செய்தார்கள்; பாக்கி ரூ. 17½ கோடியைக் கையிருப்பு நிதியில் போட்டார்கள். ஏற்கெனவே கையிருப்பு நிதியில் இருந்த பணத் துடன் சேர்த்து அட்வைஸரி சர்க்கார் மொத்தம் 31½ கோடி ரூபாய் பிரகாசம் சர்க்காரிடம் ஒப்புவித்தார்கள்.

பிரகாசம் சர்க்காரோ இந்த வருஷத்து வருமானம் 48½ கோடி ரூபாயும் செலவுக்குப் போதாமல் மேற்படி கையிருப்பு நிதியிலிருந்து ரூ. 9 கோடி எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்!

இந்த மாதிரி பொறுப்பில்லாமல் பொது மக்களின் பணத்தை விரயம் செய்யும் அரசாங்க பட்ஜெட்டை நாம் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை!

சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் இந்த வருஷத்தில் 27 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவு செய்யப் போகிறார்களே,— இவ்வளவு பெரிய தொகையை, —1937-38ன் மொத்த வருமானத்தைக் காட்டிலும் ரூ. 38½ கோடி அதிகமான தொகையை என்னமாய்த்தான் செலவிடப் போகிறார்கள் என்று கேட்டால், மொத்தத்தில் அது பெரிய மர்மமாகவும் அநிசயமாகவுத்தான் காணப்படுகிறது.

அரைப் பட்டினி கிடந்து பிராணனைக் கொடுத்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தப் போகிறார்களா? இல்லை!

தலைக்கு மேல் வேலை வளர்த்து இரவு பகல் உழைத்து உயிரை விடும் ரொம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்துகிறார்களா? இல்லை!

சொற்ப சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு பட்டணங்களில் பரிதாப வாழ்வு நடத்தும் கிழந்தா சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏதேனும் சௌகரியம் உண்டா? அதுவும் இல்லை!

இதெல்லாம் போகட்டும். 1921-ம் ஆண்டிலிருந்து காங்கிரஸின் ஜீவாதரத் திட்டமா யிருந்து வரும் மது விலக்கையாவது இந்த மாகாணம் முழுவதிலும் கொண்டு வந்து மகத்தான புகழைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளப் போகிறார்களா? அதுவும் இல்லை!

வருஷம் 19 கோடி வருமானம் வந்த காலத்தில் ராஜாஜி இனி வரப் போகும் விற்பனை வரியை எதிர்பார்த்து நாலு ஜில்லாக்களில் மதுவிலக்குச் செய்தாரே. அதே நாலு ஜில்லாக்களிலே நான் இவர்களும் மதுவிலக்குக் கொண்டுவரப் போகிறார்கள்!!!

எப்படி யிருக்கிறது கதை?

பிரகாசம் சர்க்காரின் பயங்கரச் செலவு பட்டுஜெட்டில் அலசி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் குறைகள் சொல்வதற்கும் எவ்வளவு எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பெரிய புராணத்தைச் சாவகாசமாகவே படிக்க வேண்டும்.

அந்தத் திட்டத்திலே மிக முக்கியமான குறைபாடு, மதுவிலக்கை நாலு ஜில்லாக்களில் மட்டும் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்பதுதான்.

காங்கிரஸுக்குள்ளே அபிப்பிராயப் பதத்துக்கு இதுவரையில் சிறிதும் இடமில்லாதிருந்த திட்டம் மதுவிலக்குத் திட்டமே யாகும்.

1921-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலும் ஒருமுகமாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் மதுவிலக்குப் பற்றியதே யாகும்.

ஆயிரக் கணக்கிலும் பதினாயிரக்கணக்கிலும் தொண்டர்கள் மறியல் செய்தது, சிறை புகுந்தது எல்லாம் மதுவிலக்குத் திட்டத்துக்காகவே யாகும்.

“குற்றமென்று யாருமே

கூறுமீத்தக் கவினை

விற்கவிட்டுத் தமையை

விதைப்பதென்ன விதையே?”

என்னும் நாமக்கல் கவிஞரின் மணிமொழிகளைப் பத்தாயிரம் மேடைகளிலிருந்து காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் பத்து டைசம் முறை கர்ஜனை செய்திருக்கிறார்கள்!

இந்தப் பிரகாசம் மந்திரி சபை வந்த பிறகு தமிழ் நாட்டிலே நடத்திவரும் ஒவ்வொரு காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலும் பொது மக்களின் கூட்டத்திலும் உடனே மாகாணம் முழுவதிலும் பூரண மதுவிலக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள்.

அப்படி யெல்லாமிருந்தும் நாலே நாலு ஜில்லாக்களிலேதான் மதுவிலக்குக் கொண்டுவரப் பிரகாசம் சர்க்கார் திட்டம் போட்டிருக்கின்றனர்.

“இப்போது நாலு ஜில்லாக்களில் கொண்டு வருகிறோம். அடுத்த மூன்று வருஷத்திற்குள் மாகாணம் முழுவதிலும் கொண்டு வந்து விடுகிறோம்” என்று பிரதம மந்திரி பிரகாசம் சொல்கிறார்.

சாதாரணமாய்ப் பார்க்கும்போது, “இத்தனை நாள் பொறுத்த நாம் இன்னும் மூன்று வருஷம் பொறுக்கக் கூடாது! இதற்கென்ன இவ்வளவு கூக்குரல்?” என்று தோன்றலாம்.

ஒத்திப் போடுவதற்கு உண்மையான நியாயமான காரணம் இருந்தால் அப்படி நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஆனால், அப்படி மதுவிலக்கை ஒத்திப் போடுவதற்கு யாதொரு நியாயமான காரணமும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த அரோகரா பட்டுஜெட்டின் போக்கைப் பார்க்கும் போது மூன்று வருஷத்தில் மதுவிலக்கு என்று சொல்வது வெறும் மோசடி என்று சந்தேகிக்கவும் இடம், தருகிறது.

இந்த மாகாணம் முழுவதிலும் பூரண மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த வருஷத்தைப் போல் சௌகரியம் ஏற்போதும் ஏற்பட்டதில்லை. இவ் மேலும் ஏற்படாது.

எப்படி யென்றால், சென்ற வருஷத்தில் இந்த மாகாணச் செலவு ரூ. 30 கோடி; இந்த வருஷத்தில் வருமானம் ரூ. 48 கோடி. ஆகவே செலவைச்

சென்ற வருஷம் போல் வைத்துக் கொண்டால் அதிகப்படி பணம் ரூ. 18 கோடி இருக்கிறது. இதைத் தவிர ஏற்கெனவே கையிருப்பு நிதியில் ரூ. 31½ கோடி சேர்த்திருக்கிறது.

ஆகவே கலால் வருமானம் ரூ. 13 கோடிக்கு இந்த வருஷத்திலே வெகு கலபமாகத் தலை முடியுமாம்.

அப்படிச் செளகரியமா யிருக்கும் போது செய்யாமல், கையிருப்புத் தொகையை யெல்லாம் அரோகார செய்துவிட்டு, வரவுக்கு மேலே செலவினங்களை அளவின்றிப் பெருக்கி விட்டு, "முன்ற வருஷத்துக்குள்ளே மதுவிலக்குச் செய்திடுறேன்!" என்று சொன்னால், அது உண்மையான பேச்சு என்று நம்ப முடியுமா?

ஏதோ நாம் பதவியிலிருக்கிற வரையில் பணத்தை வாரி இறைத்து விட்டுப் பின்னால் வருகிறவர்களாலும் மதுவிலக்குச் செய்ய முடியாமல் பண்ணி வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தால் எப்படி பட்ஜெட் தயார் செய்ய வேண்டுமோ, அந்த மாதிரி முறையில் இந்தப் பயங்கர பட்ஜெட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி நிலைமை சென்னை மாகாணப் பொது மக்களுக்குப் பெரிதும் அதிகுப்பதியையும் ஆந்திரத்தையும் உண்டாக்கி யிருப்பதில் வியப்பில்லை.

அந்த அதிகுப்பதியையும் ஆந்திரத்தையும் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ.க்கள் சிலர் கட்டுக் கூட்டத்திலும் பொதுக் கூட்டத்திலும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களெல்லாம், ஸ்ரீ பிரகாசம் மந்திரி சபையைக் கவிழ்க்கும் துர் நோக்கத்துடன் இந்தறையை மதுவிலக்குப் பிரசாரத்தைத் தொடங்கி யிருப்பதாகப் பிரதம மந்திரியின் புதிய பத்தர்கள் முறை யிடுகிறார்கள். ஏன்,

ஸ்ரீ பிரகாசம்காருவே ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாதய்யரின் தீர்மான நோக்கத்தைப் பற்றித் தாம் சந்தேகிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பிரதம மந்திரி பிரகாசம் இது விஷயத்தில் பெரிய தவறு செய்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பிரகாசம் காருயின் நன்மையைக் கோரும் உண்மையான சிந்தைதற்குப் பூரண மதுவிலக்கைப் பூரணமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள்தான்.

மந்திரி சபையைக் கவிழ்க்கும் துர் நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்தால் இப்போது பேரமலிருந்துவிட்டு அப்புறம் நாட்டில் பிரசாரம் தொடங்குவார்கள்.

இப்போதே அவர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்துவதினால் பிரகாசம் காருவுக்குத் தமது தவறைத் திருத்திக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். மாகாண முழுவதிலும் இந்த வருஷத்திலேயே மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்து நல்பெயர் வாங்கித் தமது மந்திரி சபையை நிலைநாட்டிக் கொள்ள உதவு செய்கிறார்கள்.

பிரகாசம்காருயின் நாலு ஸ்தல மதுவிலக்கே போதும் என்று சொல்கிறவர்கள்தான் அவரையும் அவருடைய மந்திரி சபையையும் கவிழ்க்குபார்க்கும் அவருடைய விரோதிகள்.

ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாதய்யர் முதலியவர்களின் யோசனையை நல்ல முறையில் ஒப்புக்கொண்டு பிரதம மந்திரி இந்த வருஷமே மாகாணம் முழுவதிலும் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தால் அவருடைய புகளும் பெருகும்; அவருடைய மந்திரி சபையும் நிலை பெறும்.

இன்னவிலும் ஸ்ரீ பிரகாசம் காரு அகிர்த்திக்கு ஆளாவது சர்வ நிச்சயம் அவருடைய மந்திரி சபைக்கு என்பதேரும் என்பது பற்றி நாம் இப்போது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

வினா பவாசி

வினா 4-8-0

பார்த்திபன் காவலி

வினா 6-0-0

தாழ்த்தப்பண்ணை

திராகாயநகர், சென்னை.

தேசத்திற்கே அவமானம்

[நமது விசேஷ நிருபர்]

சென்ற மாதம் 27-ம் தேதி சனிக் கிழமை மாலை மூன்று மணிக்குச் சென்னை மாகாண உபாத்தியாயர்களின் சரித்திரத்தி லேயே ஒரு பது அத்தியாயம் ஆரம்ப மாயிற்று. உபாத்தியாயர்கள் சமார் 1,200 பேர் திருவக்லிக்கோணி சிங்கராச்சாரி தெருவினுள் "உச்சரில் கிங்" ஆபீஸில் ஒன்று கூடினார்கள். பிரதம மந்திரிக்கும் கல்வி மந்திரிக்கும் தாங்கள் சமர்ப்பிக்கப் போகும் மனுயில் எவ்வாறும் கை எழுத் திட்டனர். பிறகு மூன்று மூன்று பேராக அணிவகுத்து ஊர்வலமாகச் சர்க்கார் செக் ரடேரியேட் மானிகைக்குச் சென்ற பிரதம மந்திரியிடமும் கல்வி மந்திரியிடமும் தங்கள் குறையை கோரில் சொல்லுவது என்று புறப்பட்டார்கள். ஊர்வலத்தில் சமார் 200 பெண்மணிகள் உற்சாகத்துடன் முன் வரிசையில் சிந்தறும் மது தமிழகத்தின் பழைய வீரப் பெண்மணிகளின் கிணையைக் கொண்டுவந்து என்னை சிமிர்ந்து சிந்தச் செய்தது.

உபாத்தியாயர் சங்கத்தின் நீலக்கொடியை ஸ்ரீ பி. துரைக்கண்ணு முதலியார் தாக்கிப் படிக்க, நிதிஸ்தவக் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் ஸ்ரீ ருசியில்லா ஜாக் கோப் ஊர்வலத்துக்குத் தலைமை வகிக்க, ஊர்வலம் ஆரம்பமாயிற்று. அரை மைல் தூரம் நீண்டிருந்த அந்த ஊர்வலத்தில் ஆங்காங்கே, "உயர்த்த உலகி வேண்டுமானால் உபாத்தி யாயர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்", "பொது ஜனங்களை!

உபாத்தியாயர்களின் துறைகள் நீங்க ஒத்துழையுங்கள்"; "மந்திரிகளின் சம்ப ணம் 1,500 ரூபாய்; உபாத்தியாயர்களின் சம்பளம் 15 ரூபாய்"; "மந்திரிகளே! உங்களுடைய சம்பளங்களை உயர்த்திக் கொண்மர்களே! ஏழை உபாத்தியாயர் களுக்கு ஒன்றுமில்லையா?" என்ற எழுதிய போர்முகளை உபாத்தியாயர்கள் உயரத் தாக்கிப் பிடித்திருந்தனர்.

2011-ல் எவ்வித கோவுமுமின்றி அமைதியாகவும், அழகாகவும், கட்டுப்பாட் டுடனும் புறப்பட்டது. மூன்று மணிக்குப் புறப்பட்ட ஊர்வலம், பெரிய தெரு, பைக் கொட்டில் ரோடு, மெசிரா ரஸ்தா வழியாக செக்ரடேரியேட் மானிகைக்கு 3-45 மணிக்கு வந்து சேர்ந்தது. இவ்வளவு அமைதியாக வும் ஒழுங்காகவும் சென்ற பெரிய ஊர் வலத்தைச் சென்னைவாசிகள் இதற்குமுன் பார்த்திருக்கவே மாட்டார்கள்.

அப்படி வந்த ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட உபாத்தியாயர்களும் சென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் உள்ள கவர்ன்மெண்டு மாளிகையின் தெற்கு வாசலுக்கு எதிரே மந்திரி களைப் பேட்டி காண ஆவலோடு காத்தாக் கொண்டிருந்தனர். சமார் கால்மணி கோக் கழித்தாக் கல்வி மந்திரி ஸ்ரீ அலிசாலிங்கம் அவர்கள் உபாத்தியாயர்கள் காத்தாக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு வந்தார்.

கல்வி மந்திரி வந்தவுடன் கூட்டத்தில் நெரித கலகலப்பு ஏற்பட்டது. சிலர் தங்கள் குறை தீர்த்த விட்டது போலவே கினைத்

ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட உபாத்தியாயர்களின் ஊர்வலம் இதுவரை கண்டும்கேட்டும் அறியாத காட்சி — மந்திரிகளின் காரியாலயம் உள்ள சர்க்கார் கோட்டை வாசலுக்கு வந்து சேர்ந்தது.





பிரதம மந்திரி பிரகாசம் சர்க்கார் மானிகையின் மாடியின் மேல் எப்போது பிரகாசிப்பார் என்று கொஞ்சதும் வெய்யலிலே உபாத்தியாயிகள் காத்துக்கொண்டு நிற்றிருக்கர்.

தர் சர்தோஷப் பட்டனர். கல்வி மந்திரியும் "உங்களை எல்லாம் ஒரு மிக்கப் பார்ப்பதில் ரொம்ப சர்தோஷம்" என்று ஆரம்பித்தார். "எங்களைப் பார்த்த நீங்கள் சர்தோஷப் படுவதற்காக நான்கள் வாயில்லை" என்று சொன்ன ஒரு உபாத்தியாயரின் தினக் குரல் மந்திரியின் காதுில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. "எனக்கு வேற வேலை இருக்கிறது. நான் கம்பன் மகாராட்டிக்குப் போகவேண்டும். அதில் உங்களுக்கெல்லாம் அக்கரை இருக்குமென்ற நினைக்கிறேன்" என்ற சொல்லியிட்டிடுக் கல்வி மந்திரி சென்ற விட்டார்.

கொஞ்சுத்திய வெய்யலிலே உபாத்தியாயனிகளும் உபாத்தியாயர்களும் சமார் அரை மணி ரோத்துக்கு மேலே காத்தக் கொண்டிருந்தனர். அரை மணி ரோத்துக்குப் பின்னர் பிரதம மந்திரி பிரகாசம் மாடியிற் பிரகாசித்தார். சில நிமிஷங்கள் மௌனமாகக் கூட்டத்தைப் பார்வைவிட்டார். அந்தச் சமயத்தில் அண்ணாச்ச நல்லயுடன் கழுத்த வலிக்க கின்ற சில வயோதிக உபாத்தியாயர்கள் "தயவு செய்து கொஞ்சம் ஜேய வாருங்கள்" என்று கெஞ்சியும் பயனில்லை. பிரதம மந்திரி ஜேய வா மறதனித்த மாடியிற் இருந்தபடியே பேச ஆரம்பித்தார்.

"நீங்கள் இவ்வளவு பேர் ஊர்வலம் வந்தது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. உங்க

ளில் சில பிரதிக்ஷிகளை அனுப்பினால் போதாதா?" என்ற பிரதம மந்திரி சொன்னதும், "நான்கள் எங்கள் குறைகளைத் தீர்க்க எத்தனையோ மனுக்கள் போட்டோம். எங்கள் மகாராட்டியல் சிதை வேற்றிய தீர்மானங்களையும் அனுப்பினோம் அதற்கெல்லாம் பலனில்லாதபடியால்தான் வந்தோம்" என்ற கூட்டத்திலிருந்து ஒரு கம்பீரமான குரல் எழுந்தது. அதற்குப் பிரதம மந்திரி பதிலளித்தையில், "நீங்கள் இப்படி பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில் கூலிகளைப்போல் வந்திருக்க வேண்டியதில்லை பெண்களையும் வற்புறுத்தி அதைத்தாக்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டியதில்லை உங்கள் குறைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு தானிருக்கிறோம். என்ன செய்வது, எப்படிச் செய்வது, எப்பொழுது செய்வது என்பது சர்க்காரைச் சார்ந்ததாகும்; உங்களைச் சார்ந்தது இல்லை" என்ற கூறிவிட்டு உடனே அதைக்குள் சென்ற விட்டார்.

இதவகையிலும் ஏற்படாத ஒரு புது உணர்ச்சி உபாத்தியாயர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டு விட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மானம் பறிபோனதாக எண்ணி, "எங்களைப் பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில் கூலிகள் என்று சொன்னதைப் பிரதம மந்திரி வாயஸ்வாக்க வேண்டும்" என்ற உச்சலிட்டனர். — "எங்களை யாரும் வரும்படி வற்புறுத்த

வில்லையே? காக்கனாகவேதான் வந்தோம்?" என்று உபாத்தியாயினிகள் சொன்னார்கள். ஒரு உபாத்தியாயினி, "பக்கிங்காம் கர்னாடிக் லீல் பெண் தொழிலாளி கேட்டதபோல் நியா மந்திரியே! எங்களிடம் யோட்டுக்குப் சிசை கேட்டாயே! அதை மறந்து ஸ்பொழுது போலிஸை விட்டு அடிக்கச் சால்லுவிடுயே, இது சியாடமா?" என்று எங்கள் கேட்டோமா?" என்று சொன்னான், "அப்படி காம் கேட்காததால்தான் மைம்ப் பார்த்துக் கூலிகள் என்று சொன்னார்" என்று ஒரு உபாத்தியாயர் இரைத்த த்தினார். இதைக் கேட்டதும் எல்லாரும் கையைத் தட்டினர்.

உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் ஆத்திரத்தை வறு வழிகளிலும் காண்பித்துக் கொள்ள தம்பித்து விட்டனர். "அவர் ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு மாணவராக இருக்க வண்டியவர். மந்திரியாக இருப்பதற்கு நாயக்கு இல்லை" என்று ஒரு உபாத்தியாயர் சான்றார். "என் இரத்தம் கொதிக்கிறது. உது மானம் மரியாதை எல்லாம் போய் ட்டது. பிரதம மந்திரி தாம் சொன்னதை நான் வாங்கும் வகையில் காம் இந்த டத்தை விட்டு ககரவே கூடாது" என்று த்திரத்தோடு இன்னொரு உபாத்தியாயர்

கர்ஜனை செய்தவுடன் எல்லா உபாத்தியாயர் களும் அதை ஒப்புக்கொண்டு அமைதியாக அங்கேயே உட்கார்ந்து சத்தியாக்ரிகம் செய்யத் தொடங்கினர்.

பிரதம மந்திரியை ரோடில் பார்த்து உபாத்தியாயர்களின் ஆத்திரத்தைத் தெரி வித்த விட்டு வருவதாகச் சொல்லி ஒரு சிலர் உள்ளே சென்றார்கள்.

அப்பொழுது தனையில் உட்கார்ந்து சத்தி யாக்ரிகம் செய்தவர்களின் சம்பாஷணையி லிருந்து, உபாத்தியாயர்களுக்கு வாழ்க்கை யில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கைகச்சையை இல்லாமற் போக வில்லை யென்று தெரிந்தது. ஒரு உபாத்தி யாயர் தமது கண்பணைப் பார்த்து, "என் னார்! பிரதம மந்திரி தங்களிடம் படித்த வரோ?" என்று கேட்டபோது கூட்டத்தில் சிரிப்பு ஏற்பட்டது. மற்றொரு உபாத்தியாயர் "என் னார்! நீங்கள் கொஞ்சம் 'எடிக் கட்டும், மேனரும்' சொல்லிக் கொடுக்க னேன். 'அவரை உங்களுடைய பள்ளிக் கூடத் துக்கு அனுப்புகிறேன்" என்று சொன்ன போது சிரிப்பு இன்னும் மேலே போய் விட்டது.

இந்த மாதிரிச் சிரிப்புச் சத்தத்தைக் கேட்டு மேலே செகரடேரியேட் மாடியில்

பிரதம மந்திரி தங்களை அங்கமதித்துப் பேசிய வார்க்கைகளை வாயில் பெற்றிருக்கொழியத் தும்பிப் போவதில்லை யென்று உபாத்தியாயர்கள் தனையில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.





பிரதம மந்திரியின் மரியாதைக் குறைவான பதிலாக கேட்டு வராமத்திம் வந்திருந்த உபாத்தியாயினிமார்கள் "இப்படியும் உண்டா?" என்று அதிராயப்படுகிறார்கள்.

வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த குமால் தாக்கன் தங்கள் வேலைகளை விட்டு விட்டு வேடிக்கை பார்க்க வந்து விட்டனர். அவர்களைப் பார்த்து ஒரு உபாத்தியாயர் "நீங்கள் எல்லோரும் எங்களிடம் படித்தவர்கள். எங்களைப் பார்த்துப் பிரதம மந்திரி 'கூலிகள்' என்று சொன்னால் உங்களுக்கு அவமான மில்லையா?" என்று கேட்டார். குமால்தாக்கனுக்கு உண்மையிலேயே அவமானமாகத்தான் போயிருக்க வேண்டும். அவர்கள் பதில் பேசாமல் தலையைக் குனிந்து கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் பிரதம மந்திரியைப் பார்க்கச் சென்ற உபாத்தியாயர்களும் உபாத்தியாயினிகளும் வந்து சேர்ந்தனர். ஓர் உபாத்தியாயினி சத்தியாக்ஷிதகம்செய்து கொண்டிருந்த உபாத்தியாயர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னார்:—"பிரதம மந்திரியை நாங்கள் பேட்டி கண்டு, 'எங்களைப் பத்திரிகா க்குழுக் கில் கூலிகள்' என்று சொன்னது எங்களுடைய மனதைப் பண்படுத்தி விட்டது. அதைத் தாக்கன் வாயில் வாங்கினதான் நாங்கள் திரும்பிப் போவதாக இருக்கிறோம்" என்று சொன்னோம். அதற்கு அவர் 'உங்களுடைய கிலைமையைக் கண்டு வருத்த அகலிதம் பேடுனென், உங்களுடைய மனதைப் புண்

படுத்தும் சொக்கம் எனக்கு இல்லை' என்ற சொல்லி விட்டார்."

இப்படி அந்த உபாத்தியாயினி கூறியதும், "அதைப் பிரதம மந்திரியே கேரில் வந்து சொல்லட்டுமே" என்ற கூட்டத்தினர் கோஷமிட்டனர். "போனது போகட்டும்; மேலே எடக்க வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்போம். அப்படி மேலே எடுக்கப்போகும் எடவடிக்கையில் நீங்கள் எல்லாரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்" என்ற தலைவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கு "எதற்கும் தயார், எல்லாவற்றக்கும் ஒத்துழைப்போம்" என்று அங்கே கூடியிருந்த அத்தனை உபாத்தியாயர்களும் பதில் சொன்னார்கள். பின்னர், கூட்டம் அமைதியாகக் கலைத்தது.

அன்று உபாத்தியாயர்கள் எடுத்து கொண்ட பெருத்தன்மையையும் கண்பத்தையும் எவ்வளவு பாராட்டினனும் தரும். உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு மேல் எடவடிக்கைகள், அதாவது வேலை கிறத்தம் — சாதிகை மறியல் — முதலியவற்றைக் கையாளுவதற்கு முன்பே அவர்களுடைய குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும், அப்படிச் செய்ய வில்லை என்றால் அது மந்திரி சபைக்கு மட்டுமல்ல; தேசத்திற்கே அவமானம்,



ஆடல் பாடல்

கர்நாடகம்



ஒரே ஒரு ஊரில் ஸ்ரீ ச. கிருஷ்ணையர் என்ற ஒருவர் இருந்தார். கடவுளின் பன்னியத்தில் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்; இன்னும் கொடுங்காலம் செனக்கயமாக இருக்கப் போகிறார்.

அந்த ச. கிருஷ்ணையர் ஆகப்பட்டவர் பிணைத்து வருஷத்துக்கு முன்னால் ஒரு ஸண்டைய ஆரம்பித்தார். அந்தச் ஸண்டைக்கு அகரே படைவீரர், படைத் தலைவர், பிரசார உத்தியோகஸ்தர் எல்லா பாக விளங்கினார்.

ஸண்டை எதைப்பற்றி யென்றால், அப் போது மேல் மூச்சு வாங்கிக்கொண்டிருந்த பாத காட்டியக் கலையை ஆழக் குழிவெட்டிப் புதைக்க வேண்டுமா அவ்வது அதற்குப் புத்துயிர் கொடுத்துச் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைக்க வேண்டுமா என்பது பற்றித்தான்.

ஸ்ரீ ச. கிருஷ்ணையர் இரண்டாவது கட்டுமையச் சேர்ந்தவர். "பாத காட்டியமே தென்றித்தியக் கலையின் உயிர், மூச்சுக் காற்று, இதயம், சிகரம் எல்லாம், பாத காட்டியத் தைப் புதைத்தால் மற்றச் சகல கலையையும் புதைத்தாற் போலத்தான்!" என்று நினைக்கையில் எழுதிப் பிரசாரம் செய்து வந்தார். அதுமட்டுமல்ல சென்னை மியூஸிக் அகாடமியின் ஆரம்பத்திலிருந்து சுமார் பத்து வருஷகாலம் ஸ்ரீ ச. கிருஷ்ணையர் அந்த வித்வத் சபையின் காரியதரிசி பதவி விரித்தார். அந்தப் பதவியிலிருந்துகொண்டு போதி வருஷம் அகாடமி வருஷாந்தர விழா கின்போது பாதகாட்டியக் கச்சேரிகளை ஏற்படுத்தினார். இதைக் குறித்து அகாடமியின் மற்ற அங்கத்தினர் சிலர் "போச்சு! போச்சு!" அகாடமியின் கௌரவமே "போச்சு!" என்று இரைச்சல் போட்டார்கள். "போகவில்லை! போகவில்லை! அகாடமியின் கௌரவம் போகவே இல்லை!" என்ற ஸ்ரீ ச. கிருஷ்ணையர் இன்னும் அதிகமாக இரைச்சல் போட்டார்.

இப்படியெல்லாம் பிணைத்து வருஷத்துக்கு முன்னால் நடத்தது.

இப்போதைய கிணைம என்ன வென்றால், அளிக் கூடங்களிலே படிக்கும் பெண்

குழந்தைகளுக்குப் பாத காட்டியத்தை ஒரு பாடமாக ஏற்படுத்துவதென்று சென்னை சர்வ கலாசாலையாரே தீர்மானித் திருக்கிறார்கள். தீர்மானித்ததோடு கில்லாமல் பாத காட்டியப் பாடதிட்டம் ஒன்றை வகுக்கும்படியாக மேற்படி ஸ்ரீ ச. கிருஷ்ணையரையே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சென்னைச் சர்வ கலாசாலை இதுவரை செய்திருக்கும் சில புத்திசாலித்தனமான காரியங்களில் இது முக்கியமான ஒரு காரியம் என்று சொல்லவேண்டும். இனி மேல் எமது ராஜ்யமணிபு.கே. சி. அவர்கள் கூட, 'மெட்ராஸ் டுனிவர்சிட்டி'க்குச் சாபம் கொடுக்க மாட்டார்.

சென்னை யுனிவர்சிட்டிக்குப் பெரிய வெற்றி; ஸ்ரீ கிருஷ்ணையருக்கு அதைக் காட்டிலும் பெரிய வெற்றி!

சென்னை ஜூன் 21உ சென்னை மியூஸியம் தியேட்டரில் குமாரி கமலாவின் பாத காட்டியக் கச்சேரி நடந்த சமயம் ஸ்ரீ ச. கிருஷ்ணையர் அதைப் பார்த்து ஒரே ஆனந்தத்தில் மூழ்கி விருத்ததைக் கவனித்தபோது மேற்கண்ட விஷயங்கள் எல்லாம் என்னுடைய கிணைவுக்கு வந்தன.

"கங்கி"யின் முதல் ஆண்டு தீபாவளி மலரில் "பேய் கமலாவின் ஈடனத் தோற்றங்கள்" என்ற தலைப்பில் வந்த படங்கள் ரேயர்கள் சிலருக்கு கிணைவிடுக்கலாம். அந்த பேய் கமலா வயதிலும் கலைத் திறனிலும் காணுக்கு என் அபிவிருத்தி யடைந்து, வெள்ளித் திரையிலும் ஈடன அரங்கத்திலும் பெயரும் புகழும் பெற்று வந்திருக்கிறாள். குமாரி கமலாவின் கலைத் திறமையைப் பற்றி அடிக்கடி என் கேள்விப்பட்டிருந்த போதிலும், பூரண பாத காட்டியக் கச்சேரியைச் சமீபத்திலேதான் முழுதும் பார்க்க வேண்டியது. புரட்சிக்கம் சங்கீத சபையின் ஆதரவில் மியூஸியம் தியேட்டரில் மேற்படி கச்சேரி நடந்தது.

குமாரி கமலா வருஷம் சாமியாட்டுவது சிவ பரிந்தி பெறும் விஷயம் அறிந்த போதே, கலையின் தாம் மிகவும் உயர்வா

விரும்பு மென்ற வநிர்
பார்த்தேன். வநிர் பார்த்
தது வீண் போகவிண்ணு.

கர்நாடக சந்தேதத்தில்
ஒவ்வொரு பெரிய வித்
வானும் ஒரு பாணியை
ஏற்படுத்திக் கொண்டது
போல், பாத காட்டியத்
திலும் நிறைந்த டன ஆசிரி
யர்கள் தனித் தனி
பாணியை அமைத்துக்
கொள்கிறார்கள். கருணா
ராமய்யாப் பிள்ளையின்
பாணியில் வயச் செப்
போடு கடைய ஜடிகளின்



அமைப்பும், 'உண்டத்தின்' உணர்ச்சிகளை
முகத்தில் கொண்டு வரும் அபிய வித்தை
யும், பழைய காலத்த அழகிய நிற்ப வடிவங்
களை கிளைத்துட்டும் தோற்றங்களின் கிளையும்
பொருத்தமாகச் சேர்த்திருப்பதால் அவ
ருடைய பாணி தற்காலத்துக் கல்வியறிவு
படைத்த சுவிகர்களின் மனதைப் பெரிதும்
கவர்ந்த விடுகிறது.

அதோடு, தற்கால வாழ்க்கைக் குரிய
களை கருத்துக்களை டனத்தில் அமைக்கும்
நிறையும் ஸ்ரீ ராமய்யாப் பிள்ளை பெற்
நிருக்கிறார்.

டன ஆசிரியரின் மேற்படி நிறமைகள்
எல்லாம், அன்று குமாரி கமலாவின் டனக்
கச்சேரியில் வெகு கன்றுகச் சேர்பித்தன.

குமாரி கமலா அன்று ஆடிய கர்ணம்
புது முறையில் ஆழ்வார் பாசாங்களைக்
கொண்டு அமைக்கப் பட்டது. பத் தி
பாவத்தை விஷயமாகக் கொண்டது.

"பச்சுமா மண்போல்" "வண்டினம்
முாலும்" "ஊரிலென் காணியிலிண" "தாயர்
தத்தைய ரென்றம்" ஆகிய கால பாசாங்
களை, — தழிதிற்பமும் உணர்ச்சிப் பெருக்
கும் ததும்பும் பாசாங்களை, — கல்வாணி,
தோடி, கருட்டி, மோகனம் ஆகிய கால
சாகங்களிலே கோத்த சாகமாலிகை கர்ண
மாக அமைக்கப் பட்டிருந்தது.

ஒவ்வொரு பாசாங்கையும் பாடிப்போது
அதற்குரிய அபியம், பாடி மூடித்ததும் ஜதி
டனமும்— இப்படிப் பொருத்தமாக அமைத்
திருத்தபடியால் பார்க்கப் பார்க்கத் தெவிட்
டாமலும் கேட்கக் கேட்க அலுக்காமலும்
இருத்ததோடு ரோம் எவ்வளவு ஆவிற்து என்
லும் எண்ணமே யாருக்கும் ஏற்படவில்லை.

சென்ற இதழில் வெளிவராத காலகாலப் தனுக்குக்குப் பச்சு பெற்றனர் :
ஆ. என். என். மணியன், குப்பிடிபுண்டி.

கடைசியாக, மோகன
சாகத்தில் ஸ்கா ஜதி
வைப் பிரமாதமான
வேணப் பாடுகளுடன்
ஆடி விட்டுக் குமாரி
கமலா உள்சே சென்ற
போதுதான் சபையோர்
இந்த உலகத்துக்கு வந்
தார்கள். இந்த உலகத்
தக்கு வந்த விட்ட
தைத்தெரிந்தகொண்ட
தந்து அடையாள
மாகப் பவமன கா
கோவும் செய்த தீர்த்த
விட்டார்கள்.

அன்று கச்சேரியில் குறிப்பிட வேண்டிய
மற்றொரு விசேஷ அம்சம், பாடியாரின்
மாகப் பாட்டுக்கு அபியமும் ஜதியும்
சேர்த்த அமைத்திருந்த டனத்தைக்
குமாரி கமலா ஆடியதாகும்.

"மெத்தி எட்டுத் தீக்கும் எட்டக்
கொட்டு முரே!"

என்ற பாட்டை அதற்குப் பொருத்தமான
தீர்க்க கம்பீர மெட்டில் அமைத்த இரண்டு
இனம் பிள்ளைகள் பாடி, அதற்கேற்பக்
குமாரி கமலா மூச கொட்டுவது போன்ற
அபியத்துடன் ஆடிக்கொண்டு மேடைக்கு
வந்த காட்சி சபையோர்க்கு ரோமச்
செவிர்ப்பை உண்டாக்குவதா யிருந்தது.
"தோல்வி மணப்பான்மை" என்பதாக
இந்த காளில் ஒரு சொற்றொடர் வழங்குகிற
தல்லவா? இந்த டனத்தை ஒரு தடவை.
பார்த்த விட்டால் மேற்படி 'தோல்வி
மணப்பான்மை அருகிலேயே வராது'
என்ற கிச்சயம் சொல்லலாம்.

"ஆடியோமே பன்னுப் பாடியோமே"
பாட்டுக்கு ஸ்ரீ ராமய்யாப் பிள்ளை அமைத்
திருக்கும் டன சிருஷ்டிகையப்போல், இந்த
மூசப் பாட்டுக்கும் ஒர் அற்புத டன
சிருஷ்டிகையச் செய்திருக்கிறார்.

குமாரி கமலாவுக்கு இயற்கையிலேயே
உடன் பிறந்த செவ்வளவாக டன கலை
அமைத்திருக்கிறது. எத்தக் கலைத் திறமை
யானது டன ஆசிரியர் ஸ்ரீ ராமய்யாப்
பிள்ளையின் சிறப்பினாக் பட்டை போட்ட
கலைத்தைப் போல் பிரகாசிக்கின்றது.

கமலாவின் கலைச்செவ்வம் பாருக்குகான்
கனர்த்தோக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

கம்பர்தரும் காட்சி

டி.கே.சி.

149. உள்ளமும் குவிந்தது!

இலங்கைத் திவுக்குக் கொஞ்சம் போகலாம் நாம்.

ஒரு அழகான மகா மண்டபம். அதில் கொலு வீற்றிருக்கிறான் ராவணன். அரசர்க் முதலான பற்பல இனத்தாருக்கும் தலைவராய் உள்ளவர்கள் போன் முடி தரித்தவர்களாய் ராவணனது பாதத்தில் போட்டி போட்டு வணங்குகிறார்கள். அந்த முடிகள் உராய்வதால் அவனது கழல்களிலுள்ள மாணிக்கங்கள் தெறித்து விழுகின்றன.

ஆய்வரும் பெருவளி
அரக்கர் ஆதியோர்

நாயகர் நளிர்மணி
மகுடம் நண்ணகால்,

தேய்வுறத் தேய்வுறப்
பெயருஞ் செஞ்சுடர்

ஆய்மணிப் பொலங்கழல்
அடிநின்ற(று) ஆர்ப்பிவே.

[ஆய்வரும் பெருவளி: தானாக தானாக வந்திவரும் முகமும் வளர்ந்து வரும்; அரக்கர்கள், அவுனர் முதலியவர்களுடைய தலைவர்கள்; நளிர் மணி மகுடம் நண்ணகால்: உயமான முத்துக்கள் பதித்த முடிகள் உராய்வுதலால்; தனி: இதமான ஒளி யுள்ள; தேய்வுறத் தேய்வுற: கழல்களின் பொத்கட்டுத் தேயத் தேய: பெயரும் செஞ்சுடர் ஆய்மணி: தெறித்து விழுவதான மாணிக்கங்களை அழுதிய: பொலன் கழல்: அழகான விரக கழல்கள் இரண்டும்; அடி நின்று ஆர்ப்பிவே: ராதங்களில் கிடந்து சப்நிக்கின்றன — ரடி மலினர் வணங்குவதால் ஏற்படும் தேரத் தரவு காரணமாகப் பாதங்களில் பீன் வரங்கி விடுகின்றன.]

ராவணனை முதல் முதலாகப் பார்த்தோம். அவனுடைய சாம்ராஜ்யத்தையும், பராக்ரீமத்தையும் அரசர்கள் அவனுக்கு முன்னால் வணங்குவதைக் கொண்டு காட்டுகிறார் கவிஞர்.

எங்கெங்கெல்லாமோ இருந்து அரசர்கள் வந்து, 'நான் முந்தி, நீ முந்தி' என்று போட்டி போட்டுக் கட்டவேண்

டிய கப்பங்களை ராவணன் முன்னிலையில் குவிக்கிறார்கள். அப்படிக் குவித்த போன் குவியல்கள் மலை மலையாகக் கிடக்கின்றன. அவைகளைப் போல வேறு குவியல்களையும் பார்க்கிறோம்.

முவகை உலகிலும்
முதல்வர், முத்தினர்

ஒவவர் உதவிய
நிறையின் ஒங்கல்போல்,—

தேவரும் அவுணரும்
நிசைநி சைநின்று

தூவிய குளமலர்க்
குப்பை துன்னவே.

[முவகை உலகிலும் முதல்வர்: தலைமையாய் உள்ள அரசர்கள் எத்தனை எத்தனையோ பேர் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய தொகையைப் பார்த்தால் இந்த உலகத்து அரசர்கள் மாத்திரம் அகில, மேல் உலகம், மேல் உலகம். இந்த உலகம் ஆகிய மூன்று உலகங்களிலிருந்தும் வந்திருக்கிறவரோ என்று சொல்வதே தோன்றும்; முத்தினர் ஒவவர் உதவிய: போட்டி போட்டு ஒயாதபடி வந்து செலுத்திய; நிறையின் ஒங்கல்போல்: நிறைக் குவியல்களான மலை, அவைகளைப் போல்; தேவரும் அவுணரும்: கடமையினாலும் மதிப்பினாலும் உயர்ந்த அத்தன்மைக்கு உரியவர்கள்; நிசை நிசை நின்று: தானா நிராகளினும் நின்று; தூவிய தூறு மலர்க் குப்பை: தூய வாகன போருத்திய மலர்க் குப்பை; துன்னவே: தெருங்கவே.]

அரசர்களென்ன, அந்தஸ்து உள்ளவர்கள் என்ன, எத்தனை எத்தனையோ தரமான மக்கள் ராவணனைச் சேவிக்க வருகிறார்கள்.

அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி நிற்பதற்குச் சிம்மாசனத்தைச் சுற்றித் துறைகள் வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறைகளில் அந்தப் பிரமுகர்கள் மெள்ள நடந்து சுற்றி வருகிறார்கள். இன்ன நேரத்தில் இன்ன கட்டளை விடுவான் என்பது தெரிய முடியாததால் சதா ராவணன் முகத்தைப் பார்த்த வண்ணமாய் நடந்து செல்லுகிறார்கள்.

‘ஆடு மார்க்’ துணிகள்



இன்னபோ(து) இவ்வறி
தோக்கும் என்பதை

உன்னவர், கரதலஞ்
கமத்த உச்சியர்,
மின்னவிர் மணிமுடி
விஞ்சை வேந்தர்கள்
துன்னினர் முறைமுறை
துறையிற் சுற்றின.

இவ்வபோது இவ்வறி தோக்கும் என்
த உன்னவர்: இன்ன தோத்திம் இந்தத்
சுவைத் திரும்பிப் பார்ப்பான் என்பதைத்
தரிய முடியாதவர்களாய்; கரதலம் கமத்த
சியர்: கைகையத் தலையிற் படாமல் அப்
பே ருவித்தவர்களாய்; மின்னவிர் மணி
விஞ்சை வேந்தர்கள்: ஒளி விடும் மணி
கைய உடைய உயர்த்த அத்தலத்துக்
ப விஞ்சை வேந்தர்கள்: துன்னினர்
முறைத் துறையிற் சுற்றின: நெருப்
பினவாய் முறைப்படி அத்தத்தத் துறை
த் சுற்றி வர—எத்த இடத்தினவையு
ளப் பார்த்து மாட்டானா என்ற எண்ணத்
து.]

சிப்பு:—தங்கனைக் கடைக் கண்ணுல்ப்
த்துவிட மாட்டானா, ராவணன் என்ற
த்தோடும் பயத்தோடுமே அங்கு
துமாக உலாவி வந்தார்கள் அரசர்கள்.
ரசர்கள் என்றால் சாமான்ய அரசர்
? அல்ல. தேவலோகத்திலிருந்து
அரசர்களோ என்றுதான் சொல்ல
லாம். அவ்வளவு அத்தலதும் பெரு
தும் கொண்டவர்கள்.

இத தர்பாரிஸ்த்தானே, வேறு சிலர்:
வித சக்தியும் வாய்ந்த எதையும்
க்கவல்லமகா வீரர்கள் பலர் வந்திருந்
தனர். அவர்களுக்கு வீர சித்தர்கள்
யு பெயர். அவர்கள் காரியம் எப்படி
த தென்று தெரிய வேண்டாமா?

மங்கையர் திறத்தொரு
மாற்றம் கூறிலும்

தங்கனை யார்எனத்
தாழுஞ் சென்னியர்,—

அங்கமும் உள்ளமும்
குவித்த ஆண்டகைச்

சிங்கை(று) எனத்தெழு
சித்தர் சேரவே.

[மங்கையர் திறத்து ஒருமாற்றம் கூறிலும்:
பக்கத்திலுள்ள பணிப் பெண்களைப் பார்த்து
எதாவது வார்த்தை சொன்னாலும்—தாசுத்
துக்குத் தன்னிற் கொண்டு வரும்படி சொன்ன
தேரும்போதும்; தங்கனை யார்எனத் தாலும்
சென்னியர்: ஏதோ தங்கனைத்தான் எவிலும்
என்று வேண்டாதபடி என்னல், பணி ஏற்ற
மாநீரி நிலையைக் கவியவர்கள் வீர சித்
தர்கள்: அங்கமும் உள்ளமும் குவித்த: அவர்க
ளுடைய உடல் குறிப்பி இருத்தது போலவே
உள்ளமும் ஒருங்கிப் போய் விட்டதாம்!
அவ்வளவு அடிமைப் பட்ட நிலையிற் இருக்
கிருங்கள் அவர்கள்: ஆண்டகைச் சிங்கை ஏறு
எனத் திகழ்ச் சித்தர்: தர்பாருக்கு பெனியே
போய்விட்டானோ ஆன் சிங்கத்திற்கு குப்பாக
அட்டகாரம் செய்யும் வீரசித்தர்கள்.]

ராவணனுடைய சாமராஜ்யம் எவ்
வளவு விரிவாய் இருக்கிறது, எத்தனை
சிறைசர்கள் கப்பம் கட்டுகிறார்கள்,
அவர்கள் தர்பாருக்கு வந்தால் எவ்வளவு
அடக்க ஒடுக்கமாய்ப் பயத்து சிறகிறார்கள்
என்பதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது
தற்காலத்து சாமராஜ்ய தோரணமாகவே
இருக்கிறது.

பூர்வ சரித்திரத்தை அறிவதற்குக்
கம்பர்தான் ஆசிரியர்.

சரித்திரம் கம்முடைய கண் முன்னால்
நிகழ்கிறது!

★ ★ ★ ★ ★ வீண் சண்டை ★ ★ ★ ★ ★

இத்தாவி தோத்திம் டானோ, அரிஸ்டோ என்றும் இரண்டு பிரபு
துவாசிரியர்கள் இருந்தனர். இவ்விருவருடைய எழுத்துத் திறமையைக்
குறித்து இரண்டு தண்பர்களுக்கிடையே விவாதம் எழுந்தது. ஒருவர்
"டானோதான் சிறந்தவர்" என்று, மற்றொருவர் "அரிஸ்டோவின் புனைவு
அவருக்கு வரது" என்று. முதல் தண்பர் "டானோவுக்குக் கவிதா சக்தி
அதிகம்" என்று, இரண்டாம் தண்பர் "அரிஸ்டோவின் வான நடை
அபாரம்" என்று.

"தான்தான் சாத்திம் டானோவுக்கு மிகுந்தான்" என்று முதல்வர்.
"தோத்திம் அரிஸ்டோவுக்கு டானவர் எழுத்தினை" என்று மற்றவர்.
இவர்களுக்குள் விவாதம் முற்றி, வார்த்தை தகத்தாக் கடைசியிற் பெருஞ்
சண்டையாக மாறிவிட்டது. இருவரும் கத்தியெடுத்துப் பரமமான சண்டை
போட்டார்கள். இருவரும் காயமடைத்து கீழே விழுந்தார்கள்.

அப்போது முதல் தண்பர், "ஐயோ! டானோவுக்காக நான் உயிர் விடு
வேன்: ஆனால் நான் அவன் புனைத்ததிற் ஒரு வரிகுடப் படித்ததின்கு!"
என்றான். இரண்டாவது தண்பர், "அட கம்மே! நானும் அரிஸ்டோவின்
வானிற் ஒரு வரிகுடப் படித்தது கிடையாது!" என்றான்.

எககாத்திம் இரண்டு தண்பர்களுக் கவிதா விட்டார்கள்!

'சத்தி வதனம்' என்றும்
சத்தான் மறநான் தேய்வான்
'அத்தாப் பெண்' போல் என்றும்
அவ்வநாம் பார்த்ததில்கினை
'செத்திடு மகன்போல்' என்றும்
தருவினக் கண்டார் யாரே ?
'கத்தா வடி'வென் குறும்
சொல்லிவெ னவிலை இவ்வி !

இப்படி உவமை சொல்ல முடியாத அழகு
மைந்த கங்கை அவன்.

"அவன்" ஆவிய மாதவன் எப்படிப்பட்ட
ன் என்று தெரிய வேண்டுமானாலும், இதைக்
தனக்கன் :—

உடைகவிச் அழகு பார்ப்பான்
உன்கனம் அழகு பார்ப்பான்
குடைதடி படுக்கை மேறது
குரீச்சியச் அழகு பார்ப்பான்
கடைகவிச் அழகாய்த் தொன்றக்
கண்டதை யெல்லாம் வாங்கி
அடைவுற விட்டில் எங்கும்
அவங்கீத் தழகு பார்ப்பான் !

இவ்வாறு அழகிவெ ஆகை கொண்ட
தவன், அழகிக் கருவான கமலத்திடம்
கை கொன்னாம விருப்பாளு ?

ஆகை கொன்னத்தான் செய்கிறான்.
நனும் அவனிடம் காதல் கொள்கிறான்.

கலியாணம் கடக்கிறது. தம்பதிகளுக்குப்
பெண்மகவு ஒன்றும் பிறக்கிறது.

மாதவன் - கமலம் இவர்களுடைய இல்
வாழ்க்கையைத் தமிழர் பண்பாட்டின் கிசா
மாகக் கவிஞர் வர்ணனை செய்திருக்கிறார்.
அதையெல்லாம் படிக்கும்போது கமலுக்குப்
பெருமையாக இருக்கிறது; கொஞ்சம்
பொருமைமாகவும் இருக்கிறது.

ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை
அப்படியே இன்ப மயமாக இருந்த விட
வில்லை. இருந்தவிட்டால், அப்புறம் கதை
எது? காவியம் எது? அவர்களுடைய
சாதாரண வாழ்க்கையைக் காவியப் பெருமை
வாய்த்ததாகச் செய்வதற்கு காவலனும்
சாதாரணம் வந்த சேருகிறார்கள். அவர்க
ளோடு விபரித்தல்களும் தொடர்ந்த வரு
கின்றன. காதலர்கள் பிரிகிறார்கள்; கணக்
கில்லாத கஷ்டங்களை யடைகிறார்கள்.

அவற்றை யெல்லாம் கையர்கள் புத்தகத்
திலே படித்ததத் தெரிந்த கொள்வார்களாக.
கடைசியில் எல்லாம் கனிப்போடு முடிவிற
வன்று மட்டும் சொல்லி வைக்கிறேன்.

அழகான கதை; மிக அழகான தமிழ்;
மிக மிக அழகான புத்தகம்.

அழகை விரும்புமிற தமிழர்களுக்குக் கெல்
லாம் அருமைமான இளம்பி விரும்பு.

காலக்ஷேபம்

சரியான வியாபாரம்!

புன்னன் (ரோம்பேறித் தம்பியைப்
பித்து):—என்வடச கிட்டு! நீ இப்படிச்
ரோம்பேறியாய் இருக்கிறாயே! தெற்றி
புனை நிலத்தின விழும்படி உகழப்பி
கள் மத்தியில் நீ எப்படியுப் பிழைக்கப்
படுகாய்?

புட்டா:—என்? நான் கைக்குட்டை வியா
பாரம் செய்து பிழைத்துக் கொள்கிறேன்.

—என். குருசாமி.



உண்மை

புப்பா:—எனெ! என்னிடம் ரோம்பா
ன்னாய்? இத்தப் புல்தகம் குன்றிச்
கடையில் நீ ஐயித்ததற்காகப் பக்க
பட்டத்து எங்குயே! இது கணக்கில்
கரை இருத்ததற்காக வேறு யாரோ ஒரு
யாறுக்கல்லரை கொடுத்திருக்கிறார்கள்!

புன்னன்:—ஆகாம், அப்பா! அத்தப் பைய
த்தான் நான் குன்றிச் சண்டையினை
பித்துப் புல்தகத்தைப் பெற்றேன்!

—ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

காரணம் என்ன?

வித்துறு முடித்த பிறகு இரண்டு பேசிய
மனிதர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்:

முதல் மனிதர்:—பேய்! ரோம்பு தன்னை
வித்துறு; சமைய கெல்லாம் முதல் தரம்.
யார், சமையத்காரன்? புதிதாக யாரையாவது
வைத்திருக்கிறீர்களோ? நமக்கு அனுப்பி
விடுங்கள் னார், அவனை!

இரண்டாமது மனிதர்:—நீங்கள் போன
யாரை ஒரு சமையத்காரனை 'கூன்மீன்' செய்
திர்களே. அவன் தான் இப்போது தரம் விட்
கில் இருக்கெனும். இன்று நீங்கள் சார்பீட
வாரப்போகிறீர்கள் எவ்விதம். அதன்குதான்
சார்பாடு இப்படி முதல்தரமா விருக்கிறது!

—என் வேறு.



விரட்டு, சனியனை!

மீன் (ஆரீணக்குப் போகும் கணவனைப்
பார்த்து):—ஆரீணீவித்து யரும்போலுது
இரண்டு மரால் வடை வாங்கி வாரங்கள்;
எனிக் கூண்டில் வைக்க வேண்டும்.

கணவர்:—விட்டில் செய்வதையே எனக்கும்
வை, போதும்! இவ்வ விட்டால் அகத்து
விரட்டு, சனியனை! —கே. நரசிம்ம அய்யர்.

சமையலறையில் ஸ்டிரைக்

☆☆☆☆சாவி☆☆☆☆☆☆☆☆

காலைப் பத்திரிகையைப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தபால்காரர் வேலை நிறுத்தம்

டிபாய், பஸ் வேலை நிறுத்தம்

ஒட்டல் ஊழியர் வேலை நிறுத்தம்

இப்படி எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே வேலை நிறுத்தச் செய்தியா யிருந்தது.

“சீச்சீ! இந்த உலகம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் இன்னும் சில தினங்களில் முதலாளிகள் அல்லவா வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் போலிருக்கிறது?” என்று எனக்கு நானே யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். மணி ஏழு ஆகியும் சமையல் கட்டிலிருந்து காலைக் காப்பி வந்து சேரவில்லை. ஒரு கூச்சல் போட்டு “எங்கே காப்பி?” என்று மனைவியை அடட்டினேன். பதில்

வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக என் மேஜை மீது ஒரு நோட்டீசு வந்திருந்தது. “நோட்டீஸைப் பிரித்த பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! அது என் மனைவி எனக்குக் கொடுத்திருக்கிறது” “ஸ்டிரைக்” நோட்டீசு. அது வருமாறு.

ஆறு வருஷ காலமாக நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சில கோரிக்கைகளை நான் கூறா தாங்கள் காரியாட்சத்தில் சில வேற்ற விவரம், யத்தனத்தைக் காரண காட்டிச் சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள். இப்போது யுத்த முடிந்த விட்டது. தங்கள் ஆய்வில் சம்பந்தம் இல்லாத விடைத்திருக்கிறது. அப்படி யானது என்னுடைய சிபாயமான கோரிக்கை குத் தாங்கள் இதுகூறா செவி சாப் பிவில்லை. எனவே, இந்த நோட்டீஸ் கள் இருபத்திரண்டு மணி கோர்த்துக்குள் என்னுடைய கீண்ட நான் கோரிக்கையை மூலத் தோடு வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை யென்றால் காலைக் காலைச் சாப்பாட்டு வேறு எங்கேயாவது ஏற்பாடு செய் கொள்ளவும்.

இப்படிக்குத் தங்கள் சமையலறை

தொழிலாளர்

இந்தக் கடிதத்தை

படித்து முடித்ததில்

எனக்கு ஸர்ச்சைபோ

போல் இருந்தது. அப்படி ஸர்ச்சி

விழந்தால் காப்பி கொடுக்கக்கூட

விடையாதே என்று அந்த யோசனையை

கை நழுவி விட்டேன்.

இந்த காலையில் போன ‘ஸ்டிரைக்’ விவரம் என் வீட்டு சமையல் கட்டு வரையும் என்று நான் சொப்பனத்தி கருதவில்லை.

வைரத் தோடு வேண்டுமாம்! இவ் வபட்சத்தில் வேலைநிறுத்தம் செய்வானாம்! 24-மணி நேர நோட்டீஸ் வாம்! நிச்சயம் கோரிக்கையாம்! ரொம்ப நிச்சயம் கோரிக்கையாம்! இதெல்லாம் படித்தேறித் தெரிந்த பெண்களைக் கலியாணம் செய்



கொள்வதால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், பாதிக்கத் தெரிந்திருப்பதால்தானே இவளும் பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்த்து விட்டு 'ஸ்டிகரைக்' செய்வேன் என்று பயமுறுத்துகிறாள்? 'ஸ்டிகரைக்' தான் செய் பட்டுமே! வேலை சிறுக்கம் செய்துவிட்டு இவள் மட்டும் எப்படிச் சாப்பிடப் போகி ளளாம்? அதையும் தான் பார்த்து விடு ம்மேன். ஓஹோ! பிறந்த வீடு இருக் கெந்தோ இவளுக்கு?

என்பாடுதான்.....ஐயையோ, ஒட்டல் உடக்கிடையாதே! அங்கேயும் 'ஸ்டிகரைக்' அல்லவா? இதென்ன கஷ்டம்? கைவரத் தாட்டுக்கு நான் எங்கே போவேன்? 'சி, சரி; இதற்கு ஏதாவது வழி செய்து தருவென்று யதுதான். விஷயத்தை மத்தி பஸ்த்தத்துக்கு விடலாமா? ஆனால் மத்தி பஸ்தம் முடிந்து தீர்ப்புக் கூறுகிறவரை என்ன செய்கிறது?

நான் எதிர்பார்த்தபடி. மறுகாள் ன் மனைவி பிறக்ககத்துக்குப் புறப் பட்டுப் போய்விட்டாள்.

வேறு வழியில்லாமற் போகவே காணு வே சமைத்துக் கொள்வது என்ற முடி க்கு வந்தேன்.

வீட்டுக்குத் திரும்பியதும் காப்பி போட ாம் என்று பார்த்திரங்களை எடுக்கப் பாணென். அவைகள் துலக்கப் படாத ரலோ அல்லது எஜமானியம்மாள் பாய் விட்டானே என்ற வருத்தத் தலோ அழுது வடிந்து கொண்டிருந்தன.

அவற்றைத் துலக்கச்செய்வவரம் என்று னைத்து வேலைக்காரியைக் கூப்பிட்டேன். வன், தானும் எஜமானியம்மானுக்கு னுதாபமாக வேலை நிறுத்தம் செய்திருப்ப ராய்ச் சொல்லி விட்டுப் பேசாமல் போய் ட்டான். காப்பி போடப் ால் இருக்கிறதா என்று ிர்த்தேன். ஊஹாம்; தையும் காணும். பால் ரியும் எஜமான் அம் னுக்கு அனுதாபமாக வேலை ித்தம் செய்திருக்கீர்கள். ஹோ! அவ்வளவுக்கு னுவிட்டதா விஷயம்? ; சமையலே செய்து டலாம் என்று எண்ணி னி என்ன வென்று ிக்கப் போணென். என்வ ிச் சரியம்! கடிக்காரமும் ிலை நிறுத்தம் செய்து ிலை ஆறு மணிக்கே

நின்று போயிருந்தது. எஜமான் அம் னுக்கு அனுதாப கடிவாக்கிப்போலும்!

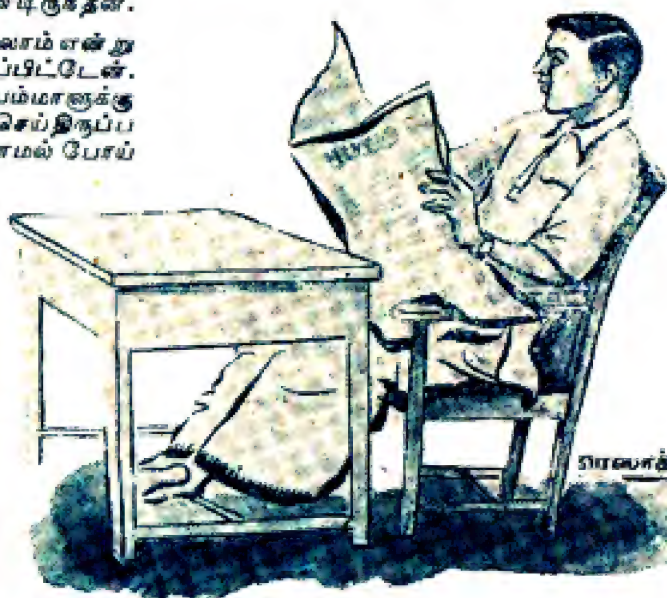
ஆனது ஆகட்டும் என்று அடுப்பைப் பற்றவைத்தேன். விறகு எரியமாட்டேன் என்று சொல்லி 'ஸ்டிகரைக்' செய்து விட்டது. அனுதாப கடிவாக்கி!

அதற்குமேல் என்ன செய்வதென்று என் மூளையும் வேலை செய்ய மறுத்து விட்டது. அனுதாப கடிவாக்கி!

அன்றைக்கு மட்டும் என் நண்பர் வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு ஆபீஸுக்குச் சென்றேன். மறு காள் என் நண்பரின் மனைவி தான் 'கருங்காவி'யாக உப யோகப்பட மாட்டேன். அதாவது என் மனைவியின் ஸ்டிகரைக்கை உடைப்பதற்கு உதவி செய்ய மாட்டேன் என்று சொல் விச் சாப்பாடு போட மறுத்துவிட்டான்.

நினைமை மோசமாகி விட்டதால் விஷ யத்தை மத்தியஸ்தத்திற்கு விடவேண்டி யதுதான் என்று நிர்மாணித்து என் அக் காவை வரவழைத்தேன். வீட்டில் சமை யதுக்காகவும், மத்தியஸ்த வேலைக்காகவும் அவன் ஒத்தாகையா யிருப்பான் என்பதற் காகத்தான். அக்கா மறுதினமே வந்து சேர்க்கான்.

மத்தியஸ்தமும் ஆரம்பமாயிற்று. என் மனைவியின் சார்பாக அவளுடைய அத் தையும் என் சார்பாக என்னுடைய அக்காவும் வா தாடினார்கள். அடுத்த வீட்



ஓத்தெல்லோ கார்பன் பேபர்

வேறெந்த ரகத்தையும் விட
மிக உயர்ந்த பேபர் லீக்
கார்பன். பூல்ஸ்காப் சைஸ்.
ஒரு புறம் நீல வர்ணம்.
மோத்தமாகவும் சில்லரை
யாகவும் கிடைக்கும்.



விவரங்களுக்கு :

வி.பெருமாள் செட்டி & ஸன்ஸ்

.... 5, ஸ்டிரிங்கர்ஸ் ... தெரு ... மதுராஸ்

ஓப் பாட்டி அம்மாள் 'அட்டி'யுடிகேட்'ராய் (மத்தியஸ்தராய்) நியமிக்கப்பட்டாள்.

பேச்சு வார்த்தைகள் பத்துப் பதின்மூன்று நூல்களுக்கு மேல் நீடித்தன. மனைவியினுடைய 'சியாயமான கோரிக்கைகளை' எடுத்துச் சொல்லி அவளுடைய அத்தை தீவிரமாக விவாதித்தான்.

என்னுடைய கடனியை என் அக்காள் எடுத்துக் கூறிச் சமாதானம் செய்யப் பார்த்தாள். இப்படியாக இருதரப்பிலும் கிண்டலான விவாதம் கடந்தது.

நான் மத்தியஸ்தர் தீர்ப்புப்படி நடப்பதாகவும் வேலைக்கு வரலாம் என்றும் மனைவிக்குத் தூதுயிட்டுப் பார்த்தேன்.

என் மாமனார் மாமியார் இருவருடைய முயற்சியின் காரணமாக மனைவியும்

தாற்காலிகமாக 'ஸ்டிகரைக்'வை நிறுத்தி விட்டு வேலைக்கு வர ஒப்புக் கொண்டாள்.

சிகிரத்தில் மத்தியஸ்தரின் தீர்ப்பும் வெளியாயிற்று. என் மனைவியின் கோரிக்கையில் ஏறக்குறைய மூக்கால் திட்டத்துக்கு — அதாவது நான் இப்போதைக்கு வைர பேஸரி ஒன்று வாங்கிப் போட வேண்டும் என்று — தீர்ப்புக்கூறப்பட்டது.

இவ்வளவோடாவது விட்டதே என்று சினைத்து 'வைர பேஸரி'யை வாங்கிப் போட்டேன். மனைவியும் அகப்பட்டவரை லாபம் என்று சாமர்த்தியமாகத் தன்னுடைய 'ஸ்டிகரைக்' கோட்டிமனை வரப் பல் வாங்கிக் கொண்டு விட்டாள்! — பழைய படி இப்போது விட்டு வேலை ஒழுங்காக கடத்து வருகிறது.

○ * ○

அரிய சந்தர்ப்பம்

நிழல் சாயாத கோபுரத்திலும் தீண்டாமைகள் சாயாத தெய்வியம் பெற்றிருக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவில் எத்தனை எத்தனையோ கந்தாடக சங்கேதக் கலை மேதாவிடம் தோன்றியிருக்கின்றனர். அவர்களுள் பிரம்மஜி குமரங்கனம் வைத்தியநாத பாகவதர் ஒருவர்.

ஆய்விதக் கல்வி உற்றுச் செலவாகக் கல்வி இளாகாவில் உத்தியோகம் பார்த்த பிறகு, தமது சங்கேத மேதைமையப் பயன்படுத்த என்னுள் அப்பேரவரார் கதா கடைசியைப் பற்றியும் மேற்கொண்டார். எவ்வளவு சஞ்சகமான கதா கடைசியைச் செய்து பெயரும் புகளும் அடைந்தார்.

சங்கேத கலைத்தில் ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாத சிவன், சரப சான்றிதான். பூர்வ ஜயங்கார், திருச்சோழாவில் இருந்தவர் ஆவிய மகா வித்வான்களின் கோஷ்டியின் இடம்பெற்று, அவர்களுடைய சேவைகளையும் தன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்.

திருவையாற்றில் ஸ்ரீ தியாகப் பிரம்ம உத்சவ கலங்கலத்தில் பூரண பக்தியுடன் ஈடுபட்டுச் சுமார் 35 வருஷ காலம் உத்சவக் காரியதரிசியாக இருந்து பணியாற்றி வந்தார்.

"கந்தாடக சங்கேத வித்வான்கள்" என்ற நூல்களில் அவர் "கங்கி"யில் தோடரித்து எழுதினதற் கட்டுரைகளை நோக்கின் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ வைத்தியநாத பாகவதர் அவர்கள் தமது எழுபத்தைந்தாவது வயதில் துறவறம் பூண்டு 1943-ம் ஆண்டில் மகா சமாதி அடைந்தார்.

சங்கேதக் கலைக்கு அரும்பெரும் சேவை செய்த குமரங்கனம் வைத்தியநாத பாகவதரின் பெயர் சங்கேதமும் சாஸ்திரமும் உள்ளவகையில், நின்று நின்றபடி செய்ய வேண்டியது சங்கேத அபிமானிகளின் கடமையாகும். பாகவதரின் குரபகார்த்தமாக அவர் பிறந்த ஊராவிய குமரங்கனத்தில் சாதாரணமான மகோத்சவ மண்டபம் கட்ட வேண்டுமென்று முயற்சி தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முயற்சிக்கு உதவி செய்யச் செய்த சங்கேத வித்வான்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

சங்கேத சஞ்சக ஸ்ரீ அரியக்குடி சாமாதுஜ ஜயங்கார், ஸ்ரீ குந்தக்குடி வேங்கடராமய்யர், நாட்டிய நிபுணர் ஸ்ரீ கோபிநாத், சங்கேத கதைநிபக்ஷடம் சஞ்சக ராய் ஆவிய வித்வான்கள் 8-8-46, 9-8-46 இரண்டு நாட்களிலும் மனிகா சரிகாஞ்சனி சபையில் கச்சேரி செய்கிறார்கள். ஒரே சமயத்தில் இவை இருந்தை துறையும், சங்கேதக் கலைக்கு அரிய சேவை செய்த ஸ்ரீ உத்தமபுரத்தினர் குரபகார்த்த நிதிக்கு உதவி செய்யவும் தீர்ந்திருக்கும் இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தைச் சென்னை அன்பர்கள் கைதழுவி விடமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறோம்.



மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!

மகாத்மா காந்தியடிகளின் 'தமிழ் ஹரிஜன்' வாரப் பத்திரிகை உங்களுக்குக் கிடைக்கிறதா? இல்லையெனில் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து விட்டால் சுலபமாகக் கிடைக்கும்.

தமிழ் ஹரிஜன்

வருடச் சந்தா ... ரூ. 7-0-0
(தபால் செலவு உட்பட)

ஆறு மாதச் சந்தா ... ரூ. 3-8-0

★

தமிழ் ஹரிஜன்

தமிழ்ப்பண்ணை, தியாகராயநகர், சென்னை-17



அரைக்கீரை விதைத் தைலம்

அரைக்கீரை விதைவுடன் 72-வித சர்க்கரையும், அதேக பச்சிலைகளும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இத் தைலத்தை வாரம் இரு முறை தேய்த்து மந்தானம் செய்து வர பிரசாதி பற்றிய சுகவியாதிக்கின்போக்குவதுடன் கண், மறைப்பு முதலிய கண் சம்பந்தமான வியாதிக்கினையும், காது குத்தல், காதில் சிழ் வருதல் முதலிய வியாதிக்கினையும் கண்டிக்கக் கூடியது.

தயாரிப்பவர்கள்:

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ., கும்பகோணம்

பராம விடி எஜன்டோர்:

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ், பைக்ரபிட்டி ரோடு, திருவன்கிர்க்கனி

சேலமுத்துக்கும் பாக்கரக்கும் ரோம் எஜன்டோர்:

B. பாபபட்டாபி, வைபியன் தெரு, கோயமுத்தூர்



ஏமாந்த மாமனார்

“வீரவேலவன்”

“வினா! வனா! ” என்று வாசந்
கதவைத் தட்டினார் வெங்குவைவர்.

“இதோ வந்து விட்டேன், அப்பா!”
என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டே ஓடி
வந்து கதவைத் திறந்தான் அவருடைய
செல்வப் பெண்.

உள்ளே சென்று அமர்ந்ததும், “கிடக்
கிருன் பிச்சைக்காரப் பயல்! அப்புறம்
என் பெண்ணுக்கு வேறு வரனே கிடைக்
காடுத்து நினைத்துக் கொண்டானே?
அப்படி மூவாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து
இவனுடன் என்ன சம்பந்தம் வேண்டிக்
கிடக்கு!” என்று வெங்குவைவர்.

வனாவைக் கண்களுக்கு மட்டும் ஏற்ற
விருத்தென்று நினைக்க வேண்டாம்;
பாட்டு, பணிவு இவைகளினால் மனத்
திற்கும் உகந்த விருந்தனிக்கக் கூடியவன்.
பணமும் கூட இருந்திருந்தால் வரர்களுக்
கென்ன பஞ்சமா? ஆனால் அது மட்டும்
வெங்குவைவரிடத்தில் பூஜ்யம். இரண்டு
வருஷங்களுக்கு முன் பெண்ணுக்கு எந்த
விதத்தில் கல்யாணத்தை முடிப்பது
என்று கவங்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில்
அவருடைய தூரப்பத்தவான் சாமாவையர்
வலுவில் வந்து தம் பிள்ளை ரகுவுக்குப்
பண்ணிக் கொள்வதாகவும், வரதட்சணை
ஒன்றும் வேண்டாமென்றுச் சொல்லி
யிருந்தார். தாயில்லாப் பெண்ணுக்கு
அதைவிட எல்ல இடம் இருப்பதாக
வெங்குவைவர் புத்திக்கு எட்டவில்லை.

ரகு அப்பொழுது காலேஜில் படித்துக்
கொண்டிருந்தான். அவன் படிப்பு முடி
யட்டுமென்று இருவரும் காத்துக் கொண்
டிருந்தனர். இருந்தால் போயிருந்த
மூவாயிரம் ரூபாய் வரதட்சணை கொடுத்த
தால்தான் முடியும் என்று சாமாவையர்
கண்டித்துச் சொல்லி விட்டாரென்றால்
பெண்ணைப் பெற்றவருக்கு எவ்வளவு
மனத் தாக்கல் இருக்கும்!

அவர் கூறிய வார்த்தைகளிலிருந்து
விஷயம் பூராவையும் கிரகித்தக் கொண்
டான் வனா. அவருடைய இதய
கமலத்தில் ரகுவின் பிம்பத்தைப்
பிரதிபிம்பம் செய்த பிறகு வேறொரு
புருஷனைக் கணவனாக ஏற்றுக்கொள்ள
மனம் சம்மதிக்குமா? ஆனாலும் அதைக்
காட்டிக் கொள்ளாமல் தன் தந்தையிடம்,
“அப்பா, எனக்காக ஒரு பிள்ளையைப்
பகலான் சிறுஷ்டி செய்திருப்பார். எங்கே
முடி போட்டிருக்கோ அங்கே நடக்கும்.
வினாக ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்?” என்று
தேறுதல் கூறினாள்.

பதினாறு வயதுகூட நிரம்பாத அந்தச்
சிறுமியின் புத்தி விசாலத்தைக் கண்டு
பிரகாசமடைந்த கண்களுடன், “அதற்
குச் சொல்லவில்லை, வனா! சாமாவி
னுடைய நம்பிக்கைத் துரோகத்திற்குத்
தான் சொல்ல வந்தேன். சொல்லப்
போனால் அவன் உனக்கல்லவா மூவாயிரம்
ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும்! என்னமோ,
பிள்ளையாண்டாளுக்கு அறுபது ரூபாய்
சம்பளத்தில் பம்பாயில் ஒரு வேலை
கிடைத்து விட்டதாம். தலை நிறாகக்
கவிழ்ந்து போகிறான்!” என்றார்.

LLகேந்திரமங்கலத்தில் உள்ள புரோ
கிதர்களில் சாமாவையரும் ஒருவர்.
வைதகக் கிரிகையகளில் தலைமை வகிப்பவர
ாதலால், கொஞ்சம் வரும்படி அதிக
முன் அவர் என்பதைத் தவிர, பூர்விகமான
சொந்தோ அல்லது கய சம்பாத்தியத்தில்
சேர்த்ததோ ஒன்றும் கடைவாது. எப்ப
டியோ பெரிய மனிதர்களின் உதவிகைக்
கொண்டு ரகுவை பி. ஏ. வரை படிக்க
வைத்திருந்தார்.

பிள்ளைக்கு வடக்கேவேளையாகப் போகி
றது என்றதுமே அவருடைய உள்ளத்தில்
வரதட்சணைப் பேய் புருத்து கொண்டது.
வேலைக்கு உத்தரவு வந்ததும் அவர்
விபூதிப்பட்டை போடும் மூன்று விரல்

கனியும் வெங்குலையருக்கு முன்னால் செங்குத்தாக நிறுத்திக் காட்டி, "ரூபாய் மூவாயிரம் உண்டானால் கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பேசு!" என்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லி விட்டார்.

வனஜாவை வாழ்க்கைத் துணையாகப் பெறுவதில் ரகுவுக்கும் எவ்வளவோ ஆசைதான். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் கல்யாணப் பேச்சு ஆரம்பமானதி லிருந்து இருவர் உள்ளத்திலும் ஊறிய அன்பு வெள்ளம் காதலாகப் பெருக் கெடுத்தோடியது.

இயற்கையாகவே சாமாவையர் மூட்டுச் சுபாவம் படைத்தவர். அவரைப் பிடித்த வரத்தசனைப் பேசை ஒட்டுவது அவ்வளவு கலமமான காரியமில்லை என்பது ரகு வுக்குத் தெரியும். தனக்கும் வனஜாவுக் கும் உள்ள மன ஒற்றுமையைத் தெரியப் படுத்தி, காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள் ளவுப் அவனுக்குத் தெரியும் ஏற்பட வில்லை. காலப் போக்கில் வனஜாவை எப்படியும் அடையலாம் என்ற நம்பிக்கை யுடன், "கல்யாணத்திற்கு இப்பொழுது என்ன அப்பா அவசரம்? எல்லாம் வேலைக்குப் போய் ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் கழித்துப் பார்த்துக் கொள்ள லாமே? அதற்குள் சம்பளம் உயர்ந்தால் ரூபாய் மூவாயிர மென்ன, அதற்கு மேலும் வரத்தசனை வாங்கலாம்!" என்று வெகு தந்திரமாகச் சொல்லி விட்டுப் பம்பாய்க்குப் போய்விட்டான்.

பம்பாய்க்குப் போவதற்கு முன் வெங்கு லையரிடம் விடை பெற்றுக்கொள்ள வந்த ரகு, வனஜாவைத் தனிமையில் காணும் படி நேர்ந்தது அவர அவசரமாக, "வனஜா, உன்னை நான் மணப்பூர்வ மாக நேசிக்குறேன். வரத்தசனையைப் பற்றிய பயம் வேண்டாம். என்னை மணந்து கொள்வதில் எனக்குச் சம்மதத் தானே?" என்று வலது கையை அவனுக்கு முன்னால் நீட்டினான். கைமேல் கை வைத்து வனஜா தன் சம்மதத்தைத் தெரி வித்ததும், "இன்னும் கொஞ்ச காலம் பொறு. நான் உன்னையே கல்யாணம் செய்து கொள்விறேன்" என்று கூறி விட்டுப் போய்விட்டான்.

★

அதிரஷ்டம் வந்தாலும் இப்படி யல்லவா வரவேண்டும்! மூன்று வருஷ காலமாகப் பெரிய இடித்துப் பெண்ணு கத்தேடிச் கொண்டிருந்த சாமா வைய ருக்கு ஒரு வட்சாநிகாரியின் ஏகபுத்திரி நாட்டுப் பெண்ணாக வாங்கப் போகிறான் என்றால் கேட்பானேன்?

ஏதோ காரியமாக, சாமாவையர் திருச்சி னுப்பள்ளிக்குப் போயிருந்தபோது அகஸ் மர்த்தாக மிராகதார் மணி ஐயரைப் பார்க்க நேர்ந்தது. பேச்சு வாக்கில் ரகுவுக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட மணி ஐயர், "ஏன், நம்ம வலிதா இருக்கும் போது வேறு பெண்ணைப் போய் எதற் காகத் தேடவேண்டும்? அவ்வளவு சொத் தையும் கட்டியான ஒரு பிள்ளை இல்லா மற் போனாலும், ஒரு பெண்ணைப் பெற்ற எனக்கு ரகுவை மாப்பிள்ளையாகப் பெறு வது எவ்வளவோ சந்தோஷமான விஷய மல்லவா?" என்றார்.

சாமாவையருக்குப் பணத்தானே பிர தானம்? எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் வட்ச ரூபாய் ஆஸ்திரிடம் தன் பிள்ளைக்கு ஒரு பெண் வரப் போகிறான் என்று தெரிந் ததும் அவருக்கு ஏற்பட்ட குதூகலத் திற்கு எவ்வளவு ஏது! மணி ஐயரின் எதிர் பாராத பேச்சினால் சற்று நேரம் திக்கு முக்காடி விட்டு, "அவ்வளவுத்துச் சம்பந்தம் கிடைப்பதற்குக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும். ஏதோ பகவானுடைய கிருபை யிலே எல்லாம் கூடிவந்தால், வர ஆனி மாதம் இருபத்து நாலாம் தேதி யன் னைக்கு நான் ரொம்ப நன்றி யிருக்கிறது : அன்றைக்கே கல்யாணத்தைச் செய்து விட்டால் போகிறது" என்றார்.

"அப்படியானால் உம்முடைய இஷ்டப் படி ஆனி மாதமே நடத்தி விடலாம். பையனுக்குக் கடிதம் எழுதிப் போட்டு அவனை நேரே இங்கே வரச் சொல்லி, நீரும் குடும்ப சதிதமாக இன்னும் ஒரு வாரத்தில் வந்து சேரும். கல்யாணத்தை இங்கேயே முடித்து விடலாம். அதற்கு ஆகும் செலவெல்லாம் என்னைச் சேர்ந் தது!" என்று சொல்லி, சாமாவைய ருக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பினார்.

மீட்டர் டிரைவர்களும் முழுவதும் ரகு வுக்கு அடித்த யோகத்தைப் பற்றியே பேச்சாக இருந்தது. அதில் பங்கெடுத்தக் கொள்ளாமல் தூர இருந்தபடியே கவனித்து வந்த இரு ஜீவன்கள் வெங்கு லையரும் வனஜாவும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமா?

பருவ காலத்தின் எழிலைத் தாங்க மாட்டாமல் தாங்கிக் கொண்டிருந்தான் வனஜா. ரகுவைப் பற்றிய நினைவு உச் சத்தை யடையும் போதெல்லாம், "இன் னும் கொஞ்ச காலம் பொறு. உன்னையே கல்யாணம் செய்து கொள்விறேன்!" என்று அவன் சத்தியம் செய்து கொடுத்த சம்பளம் திரும்பத் திரும்ப மனக் கண்முன் தோன்றி அவனைப் பரவசப்படுத்தியது.

இந்த நிலையில், ரகுவுக்கும் லலிதாவுக்கும் கல்யாணம் நடக்கப் போகிறது என்ற சேதி அவளுக்கு எட்டியதும் நிலை கலங்கிப் போனாள். கொடுத்த வாக்கை மீற மாட்டாள் என்று என்னதான் திடமாக நம்பினாலும், சொந்தை உத்தேசித்து ஒரு வேளை லலிதாவை விவாகம் செய்து கொள்ளச் சம்மதித்து விடுவாரோ என்ற சந்தேகம் அவள் மனதில் புகுந்து கொண்டது.

ரகுவிடமிருந்து சாமாவைவருக்கு வந்த பதில் கடிதத்தில், தகுந்த இடத்துப் பெண்ணாகக் கிடைத்ததைப் பற்றி வெகு வாகம் புகழ்ந்து எழுதியிருந்தது. ஆனி மாதம் இருபத்துநாலாம் தேதியன்றைய தினம் திருச்சிணுப்பள்ளியில் வந்து இறங்கு வதாகவும், ஆபீஸில் விஷ கிடைக்காத தினம், அதற்கு முன் வருவது சாத்தியப் படாதென்றும் அதில் கண்டிருந்தது.

கடிதம் கிடைத்த இரண்டு நாளைக் கெல்லாம் சாமாவைவர் குடும்ப சகிதம் மூட்டை முடிச்சுகளைக் கட்டிக் கொண்டு திருச்சிணுப்பள்ளி போய்ச் சேர்ந்தார். கல்யாண ஏற்பாடுகள் பலமாக நடந்து கொண்டிருந்தன.

ரகு தன்னை மோசம் செய்து விட்டான் என்று தெரிந்ததும் ஏற்பட்ட மனக் கொதிப்பினால் இதயமே வேடிக்கு விடும் நிலையில் தத் தளித்துக் கொண்டிருந்தாள் வனஜா, அவள் அடைந்த ஏமாற் றத்திற்குப் பரிசாரம் ஏதாவது உண்டா?

இருந்து இருந்து, ஒரு பெண் ணுக்குக் கல்யாணம் செய்கிறார், அதுவும் சற்றுத் தாராள புத்தி யுடைய லட்சப் பிரபு என்றால் கல்யாணம் தடபுடலாக நடை பெறும் என்பதில் ஆச்சரிய மென்ன இருக்கிறது?

ஆனால் சுவரை வைத்துக் கொண்டல்லவா கித்திரம் எழுத வேண்டும்? மறுநாள் பொழுது விடிந்தால் கல்யாணம், இரு பத்துநாலாக் தேதியே வந்து குதிப்பதாக எழுதியிருந்த கல்யாண மாப்பிள்ளை இன்றும் வரவில்லை. அந்த முகூர்த்தம் நவ ரிதியில், இனிமேல் தை பிரந்து தான். செய்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் வினாயப் போவதுடன் நாளைக்கு ஊர் சிரிக்குமே என்று எல்லோருடைய வயிற்றிலும் புளிப்பைக் கரைத்தது.

இரவு மணி ஒன்பது அடித்ததும், "லாச், தந்தி!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்த தந்திச் சேவகனைக் கண்டதும் விட்டில் உள்ளவர்களிடையே பரபரப்பு ஏற்பட்டது. வெகு அவசரமாக மணி ஐயர் அதை வாங்கித் தந்தியைப் பிரித்துப் படித்துப் பார்த்தார். அதில், "ஐனக் கூட்டம் மிகவும் அதிகமாக இருந்த படியால் வண்டியில் இடமே கிடைக்க வில்லை, எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் பிரயாணம் கடைப்பட்டு விட்டது. இந்த மாதத்தில் வேறு முகூர்த்த நாள் இல்லாத தால் தங்கி விட்டேன். பிராப்தமிருந்தால் தை பிரந்து பார்த்துக் கொள்ள லாம் ரகு" என்று கண்டிருந்தது.

இன்னது செய்வது என்று தெரியாமல் அத்தனை பேரும் குழம்பிப் போய்ச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தனர்.

அனுபவம் வாய்ந்த மணி ஐயரின் தாயாருக்கு மட்டும் இதனால் யாதொரு திகைப் பும் ஏற்படவில்லை. தன் பிள்ளையை அரு லில் அழைத்துக் காதிடாடு காதாய் வதோ சொன்னதும், குழப்பம் ஒரு புறம் இருக்க, ஆத்திரத்தினால் குதித்தார் மணி ஐயர்.

"அம்மா, சொத்து விஷயமாகக் கோர்ட் வகையிலும் போய் அவானுக்கும் கமக்கும் பேச்சு வார்த்தை கூட இருப்பது வருஷ



- ராகவன்

மங்கையர்களின்
முக விலாசத்திற்கே

அர்ப்பணம்
செய்யப்பட்டது.



ஜாப்கோ ஸ்னோ

உங்கள் எழிலை அதிகப்
படுத்த இதைவிடச் சிறந்
தது வேறெதுவும் இல்லை

•

ஜயபாரதம் கோ.,
மஸ்ஸேஸ்வரம் - பெங்களூர்

தி இந்தியன் பாங்க்
லிமிடெட்.

★

தலைமை ஆபீஸ் :
" இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ் "
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

★

லோகல் ஆபீஸ்கள் :
எஸ்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி,
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராயநகர், புரசவாக்கம்,
எழும்பூர்.

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முகியமான இடங்களிலும், பம்பாய்
யிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்
களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட
மூலதனம் ரூ. 68,70,800
சேலுத்தப்பட்ட
மூலதனம் ரூ. 48,90,215
ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 50,00,000
டெபாஸிட்டிகள் :
30-6-46 முடிய
ரூ. 17 கோடிக்கு அதிகம்

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்கும் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால் அய்யர்
செக்ரட்டரி.

மாய் விட்டுப் போன பிற்பாடு, அவள் காலியோ போய் விழச் சொல்லு கிறாய்?" என்றுப் பதட்டத்துடன்.

"ஆத்திரக்காணுக்குப் புத்தி மட்டு; காரியம் பெரிதா, வீரியம் பெரிதா? இந்தச் சமயத்தில் நாம் தாழ்ந்துதான் போக வேண்டும். நாளைக்குக் கல்யாணம் நடக்காமற் போனால் ஊரார் ஏதிக் காட்டு வார்களே, அப்பொழுது முகத்தை எங்கே கொண்டு வைத்துக் கொள்வது? என் னமோ, எனக்கு இருக்கிற ஒரே பேத்தில் குக் கல்யாணம் நடப்பதைப் பார்ப்பதற்கு இந்தக் கட்டை கொடுத்து வைத்திருக் கிறதோ, இப்போயா? யார் கண்டா?" என்று சொல்லிவிட்டு விசித்து விசித்து அழுதான் மணி ஐயரின் தாயார்.

கடைசியில் அவள் கூறிய வார்த்தை களைக் கேட்டதும் மவது தானாகவே இளகிவிட்டது மணி ஐயருக்கு. அவ ருடைய தாயாரின் ஒன்று விட்ட தம்பி, வேணுவையரின் பிள்ளை சங்கரனுக்கு வலிநாலைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் அவர் காதோடு காதாய்க் கேட்ட விஷயம். தாயார் ஸ்தனமாகக் கொண்டு வந்த சொத்தின் மேல் புரளும் மணி ஐயருக்கு, அது சீயாயமாக வேணுவைய ரைச் சேர்த்திருக்க வேண்டுமென்பது தெரிந்ததுதான். ஏதோ ணைகோர்ட் வரையிலும் போய் வாதாடிய வக்கீலின் சாமர்த்தியத்தினால் கேஸ் இவர்கள் பங்கில் ஐயமாகி விட்டது.

இருக்க சொத்தை பெல்லாம் வழக் கடித் தோற்றவிட்டுப் பரம ஏழையாகப் போன வேணுவையரைத் தர்ம தேவதை கண் விழித்துப் பார்க்க இவ்வளவு கால மாயிற்று. அவர் அப்பொழுது முசிரியில் குடியிருந்தார். இரவு பன்விரண்டு மணி கமாருக்கு, குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், மணி ஐயரும் அவருடைய சம்சாரமும் திடீரென்று வந்து சிற்பதைக் கண்டவுடன் வேணுவையர் அடைந்த ஆச்சரியத்திற்கு அளவேயில்லை.

வலுவில் வந்த வட்கமியை யாராவது காலால் உதைத்துத் தள்ளுவார்களா? சமசாரம் முழுவதையும் அறிந்து கொண்ட பிறகு, மறு பேச்சில்லாபல் வேணுவையர், மனைவியையும் சங்கரனை யும் அழைத்துக்கொண்டு, எல்லோருமாக வந்த காரியவேயே திருச்சிணுப்பள்ளிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

சாமாவையர், அவருடைய மனைவி கத்தரியம்மாள் இவர்களுடைய முகத்தில் வழங்கி ஏமாற்றத்தைப் பார்க்க வேண் டுமே! என்சாணுடையும் குறுப்பிப்போய், ஒருவரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இரவோடு இரவாய்ப் புறப்பட்டு மகேக் திரமங்கலத்திற்குச் சென்றனர்.

நீர் ன்கு மாதம் சென்றது. "என்ன சாமா, ரகுவுக்கு எப்பொழுது கல்யாணம் செய்வதாக உத்தேசம்?" என்று கேட் டார் வெங்குவையர்.

"அதைப் பற்றி. உனக்கென்ன அவ் வளவு அக்கரை?" என்று எரிந்து விழுந்தார் சாமாவையர்.

"உன்னைவிட அதிகமான அக்கரை எனக்கு இருப்பதால்தான் கேட்டேன். கையில வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அக்வானேன்? உனக்கு வேண்டிய மூலாயிரம் ரூபாயை யும் இந்நா எடுத்துக் கொள். இனிமேல் வனஜாவுக்கும் ரகுவுக்கும் முடி போட வேண்டிய பொறுப்பு உன்னைச் சேர்க் தது!" என்றபடியே மடியிலிருந்த பணப் பையை அவிழ்த்து அதிலிருந்த மூப்பது நூறுரூபாய் நோட்டுகளை எடுத்துச்சாமா வையரிடம் கொடுத்தார்.

சாமாவையருக்குப் பணத்தாலே பிர தானம்? அது கிடைத்தபிறகு கல்யாணம் நடப்பதற்குத் தடையென்ன இருக்கிறது? தை மாதம் பிறந்ததும் சுபயோக சுப தினத்தில் வனஜாவுக்கும் ரகுவுக்கும் விமரிசையாக விவாகம் நடந்தேறியது.

கல்யாணமான மறுநாளே இனங் தம் பதிகள் பம்பாயை நோக்கித் தங்கள் வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தைத் தொடங் கினர். அதிர்ஷ்ட வசமாக, அவர்கள் ஏறி யிருக்க வண்டியில் வேறு ஒருவரும் ஏற விடவில்லை. தவிமையில் பேசுவதற்குக் கிடைத்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளாமலா இருப்பார்கள்?

பின்னா தன் புருஷனைப் பார்த்துப் புன்முறுவலுடன் ஒரு கேள்வி கேட்டான்.

"இத்தனை வருஷ காலமாகத் தங்கள் உத்தியோகம் பண்ணி என்ன சம்பாதித் தீர்கள்?"

"உன்னைத்தான் சம்பாதித்தேன்!"

"என்னயா? என்னை எப்படி சம் பாதிப்பது? புதிற் போடுகிறீர்களே?"

ரகு அவருடைய கன்னத்தைக் கிள்ளி விட்டு, "புதிற் ஒன்றுமில்லை; இதோ இந்த ஸ்திரீதனத்தை அடைவதற்குத் தான் மூலாயிரம் ரூபாய் சம்பாதித்து வைத்திருக்கேன். அதை உன் தகப்பனு ருக்கு அனுப்பி வரத்தக்கணமாகக் கொடுக் கச் சொல்லி நம்முடைய விவாகத்தை முடித்தேன். ஆகையால் உன்னைச் சம் பாதித்தது நான்தானே?" என்று கேட்டான்.

வனஜா ஆச்சரியத்துடன், "அடடா! எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதே? ஏமாந்தே போய்விட்டேனே!" என்னுள்.

"ஐ ஏமாறவில்லை; ஏமாந்தது உன் னுடைய மனம்தான்!" என்னுள் ரகு.

ரேடியோ அனுபவம்!

கோ. ரா.



முன்பு வரலாய் பதினெட்டுப் பிறகு என் இப்பொழுது ஒரு இனம் பாடகனாகப் பரிணமித்திருக்கிறேன். அன்று அகில இந்திய ரேடியோவில் எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. சிகழ்ச்சிக்காக என் காத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

"லார்!" என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். என் எதிரேயே அடிக்கடி இருமல் உடியவன் என்ற அவருக்கு எப்படித்தான் தெரிந்ததோ, தெரியவில்லை. "உங்களுக்கு இருமல் வந்தால் இப்பொழுதே இருமித் தீர்த்து விடுங்கள், லார்!" என்றார். எனும் ஒருவாறு இருமிச் சரிப்படுத்திக் கொண்டேன்.

குறிப்பிட்ட ரோத்தில் என்னுடைய சிகழ்ச்சி ஆரம்பமாகிற்று. ஆனாலும் அந்தப் பாழாப்போன இருமல் இடையே குதக் கிட்டு, என்னுடைய சிகழ்ச்சியை இவ்வளவு அபத்தமாக்கி விடும் என்று என் எதிர்பார்க்கவே மில்லை. எவ்வளவோ கஷ்டப்படும் என்னால் அன்று இருமலை அடக்க முடியவில்லை. எப்படியோ என்னுடைய சிகழ்ச்சியை ஒருவாறு முடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தேன். "உங்களுக்கு இருமல் இருமல் இருந்தால் இப்பொழுதே இருமித் தீர்த்து விடுங்கள்!" என்று என்னை எதிரெனவே எச்சரித்த அனுப்பிய ஆசாமி "என்ன லார்! உங்களுக்கு இப்பொழுது தான் முதன் முதலில் ஒரு 'சான்ஸ்' கொடுத்தால், இந்தமாதிரி பண்ணி விட்டீர்களே? என்னமோ போங்கள், இன்னொரு

முறை ரேடியோவில் பாடுவதற்கு வழி வைத்துக் கொள்ளவில்லை!" என்ற மேலே மேலே பேசிக் கொண்டே போனார். அவரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு அவருவதற்குள் போதும் போதும் என் குதி விட்டது.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு என்னைத் தாக்கி வாரிப் போடும்படியான ஒரு செய்தி வந்தது. அது ரேடியோ சீனியத்திலிருந்து மீண்டும் எனக்கு அழைப்பு வந்ததாதான். என்னதான் இருந்தாலும் எம்முடைய சாதகத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமலா போய்விடும் என்ற கவப்பட்டுக் கொண்டேன். உடனே அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு ரேடியோ சீனியத்தை அடைந்தேன்.

குறிப்பிட்ட ரோத்தை எதிர்பார்த்தவாறு எனக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். இரண்டு முன்பு பேர் எனக்கு முன்னால் காத்திருந்தனர். சற்றே ரோத்தித் தெல்லாம் ஒருவர் வந்து, "வாருங்கள், லார்!" என்று எங்கள் அனைவரையும் அழைத்துப் போனார். பேசாமல் எழுந்த இயந்திரத்தைப்போல் அவரைப் பின்தொடர்ந்த சென்றோம். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை, என்ன வெல்லாமோ எண்ணிக் கொண்டு உடனே துழைந்தேன்.

கனீரென்ற குரலில் சிகழ்ச்சி அறிவிப்பவர், "அடுத்தபடியாகப் பிரபல டாக்டர் டன்டன் இருமலைப் பற்றித் தக்க உதாரணங்களுடன் ஒரு சொற்பொழிவு ஆற்றுவார்!" என்ற சொல்லி விட்டு, என்னுடன் வந்திருந்தவர்களின் காதுகூட காதுகூட காது சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். கடைசியாக என்னிடம் வந்து "லார்! உங்களுக்கும் டாக்டர் சைக்கையும் போதெல்லாம் தயக்காமல் இருமுகங்கள்!" என்றார்.

அவ்வளவுதான்; அடுத்த சில வரும் என் பிரச்சனை இழந்த தையாலே விழுந்தேன்.

விளம்பர யுக்தி!

அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளில் ஒரு சமயம் பின்வருமாறு ஒரு விளம்பரம் காணப்பட்டது:—

"பார்க்குக்கு அழகாக உள்ள ஒரு கோமகனாக வாலிபனுக்கு மணப் பெண் தேவை. 'ஆழ்' என்ற தாவரின் கதாநாயகி மாதிரி எட்சனங்கள் போகுத்தி விடுக்க வேண்டும்."

பலன்:—விளம்பரத்தில் குறிப்பிட்ட 'ஆழ்' என்ற தாவரின் பிரதிகள் இருபத்தி நான்கு மணி ரோத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கில் விற்பனையாகி விட்டன!

ஆட்டக்காரர்

விரும்புவது



"எழுதமான ஆட்டத்திற்குப் பிறகு முதல்தரமானது"

இதோ

"மிக்கெட் ஆட்டத்தில் புகழ்பெற விரும்புவோர் அதிகமாக அருத்தவையாகும்"

முட்டக் குவி



"தேவதரு மூலம், ஆடிய பிறகு ஒருவர் அருத்தவராக உருவாகுக"

தேவர்

இப்படியில்



"கவனத்தோடு வேறு எந்த பான்மைகளும் பொருள் செய்ய முடியவில்லை"

தேவர்

"என் கட்டுப்பாடு போலவே உணவையும் விரும்புகிறேன்"

அவன் தே.

கண்களில் கையும் கன்னமும் குறிதவருமல் இருக்கவும், பூர்ப் பொருத்தமான வலிவுடனிருக்கவும் வேண்டிய சமயங்களிலெல்லாம் முதலில் விரும்பப்படுவது உதான்.

ஒவ்வொரு விளையாட்டிலும் தனித்திறத்திற்குப் போர் இவ்வளவையே அறித்து உருத்தவையையே பிரதானமாகக் கொண்டது தற்செயலாக ஏற்பட்டதல்ல. முதலாவதாக தாகத்தைப் பூரணமாக தணிக்கவல்லது உ. மேலும் குறித்த வேலையில் ஒரு முகமாக கவனம் செலுத்த உதவுவதால் உக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. கடைசியாக எக்கெற்றியும் செய்யாதது.



"ஆட்டக்காரர் கடைசியில் ஒருவர் அருத்தவராக எந்த கவனத்தோடு"

கேள்வியை

"அதிலிருந்து பான்மையை விளையாடும்"

இந்தியன் அகமது

மிக்கெட்

தேவதரு

தேவர்

தேவர்

தேவர்

தேவர்

தேவர்



இந்தியன் உ. மார்க்கெட் எக்ஸ்பான்ஷன் போர்டாசால் வெளியிடப்பட்டது

IN 250 ATU



மிக நேர்த்தியான மணமும், நல்ல
நிறமும், குறைந்த விலையும் உள்ள



லிப்டன்ஸ் வெள்ளை
லேபில் தேயிலைகள்
இதர தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

லிப்டன்ஸ்

வெள்ளை லேபில்

நேர்த்தியான இந்திய தேயிலை

LTK 84 W

மமப் பயல்!

ஸோமாஸ்

“நம்முடைய ‘செட்’டே அபூர்வமானதுதான்! அதிலே ஒருத்தன் கூடச் சோடையாம்பு போய்விட வில்லை. எல்லா ருமே முன்னோக்கு வந்து விட்டார்கள்!” என்று வக்கீல் சிவா.

“அதில் சந்தேகம் என்ன? நம்ம ‘கோட்டு’ மணி—‘பாங்கர்’ மணியாகி விட்டான். மார்க்—செப்டம்பர் என்று மாறியாதிப் பரிட்சையை முற்றுகையிட்ட எம். எஸ். எம். பத்மநாபன், இன்ஜினியர் பத்மநாபனாகிவிட்டான். பயில்வான் பரகராமன் புரொபஸர் பரகராமனாகி விட்டான்!” என்று டாக்டர் கங்காதான்.

‘டக், டக்’ என்று வாசந்ததவையாரோ இடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. வக்கீல் சிவா போய்க் கதவைத் திறந்தார். “கமஸ்காரம்!” என்று கூறிக் கை கூப்பியபடியே ஒருவர் உள்நோ துளழ்ந்தார். அவர் கூடத்துக்கு வந்ததும் எல்லோரும் அவரையே உற்றுப் பார்த்தனர்.

“என்னைத் தெரியவில்லையா, சிவா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே கூடத்தில் விரித்திருந்த விரிப்பில் உட் காசீந்தார் வந்த ஆசாமி.

“தெரியவில்லையே!” என்று சந்தேகத் துடன் விழித்தார் வக்கீல் சிவா.

“ஹாஸ்டலில் 48-ம் நெம்பர் அறையில் சேர்ந்து படித்தோமே, ஞாபகம் இல்லையா?” என்று கேட்டார் வந்த பேர்வழி.

“ஓ! ‘அரட்டை’க் கண்ணா? பார்த்து ரொம்ப நாளைக்க! இல்லையா? அது இருக்கட்டும். இப்போது நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?”

“நான் போலீஸில் இருக்கிறேன். ஸி. ஐ. டி. இலாக்காவில் உத்தரீயாகம்!”

“கம்ம ‘செட்’டில் ஸி. ஐ. டி.யும் ஒரு வர் இருக்க வேண்டியதுதான். நம்ம வழக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வக்கீல் ஒருவர் இருக்கிறார்; சண்டைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்குப் பயில்வான் ஒருவர் இருக்கிறார்; பண உதவி செய்வதற்கு ‘பாங்கர்’ ஒருவர் இருக்கவே இருக்கிறார்!” என்

ருர் டாக்டர் கங்காதான்.



“ஏன் அப்பா, உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை? வியாதிகளைத் தீர்த்து வைக்க நீ ஒரு டாக்டர் இல்லையா?” என்று கேட்டார் பயில்வான் பரகராமன்.

“ஆமாம்; அதுவும் சரிதான்!” என்று டாக்டர் கங்காதான் கூறிக்கொண்டே கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்து “மணி ஏழாகி விட்டது!” என்றார்.

“விரும்பு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நடந்து தயாராக இருக்கின்றன!” என்று கூறிக்கொண்டே எழுந்து எல்லோரையும் உள்ளே அழைத்துச் சென்றார் வக்கீல் சிவா. விரும்பு சாப்பிட்டு முடிந்து எல்லோரும் கூடத்துக்கு வந்து தாம்பூலம் தரித்துக் கொண்டனர்.

“இன்றைய விரும்பில் கண்ணன் எதிர் பாராதவிதமாகச் சேர்ந்து கொண்டது தான் ரொம்ப விசேஷம்!” என்று வக்கீல் சிவா.

“இத்தனை நாட்களாகச் சேலத்தில் ஸி. ஐ. டி. யாக இருந்தேன். இங்கு மாற்றலாகி வந்து ஒரு வாரமாகிறது. வக்கீல் சிவா என்ற பெயரைக் கேட்டதும் உன்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரே ஆவல் உண்டாகிவிட்டது. தற்செயலாக இந்த இங்கு வந்து சேர்கிறேன்!” என்றுள் கண்ணன்.

“சரி, நான் உத்தரவு வாங்கிக் கொள்கிறேன். ஒன்பது மணிக்கு ஒரு கேஸுக்குப் போகவேண்டும். மணி ஆகியிருக்கும் போல் தோன்றுகிறதே!” என்று கூறிக்கொண்டே கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்தார் டாக்டர். என்ன ஆச்சரியம்! கைக் கடிக்காரத்தைக் காணவில்லை.

“கைக்கடிக்காரத்தைக் காணோமே!” என்று கூறும்போதே டாக்டர் கங்காதான் குரலும் கம்மியிவிட்டது.

“அட, என் பர்ஸைக் காணோமே?” என்று இன்ஜினியர் பத்மநாபன் பரிதவித்தார்.

சட்டைப் பையில் கையைவிட்டுக் கொண்டே “என் வென்னிப் பொடி டப்பியும் போய் விட்டது!” என்று அசட்டுக் களையுடன் கூறினார் பயில்வான் பரகராமன்.

“என்ன? ரிஜமாகவா? இல்லை, விளையாடுகிறீர்களா?” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான் கண்ணன்.

“ரிஜமாகத்தான் காணுமற் போய் விட்டன. ஒரு வரும் விளையாடவில்லை. சரி, நீதான் ஸி. ஐ. டி. ஆயிற்றே?



இந்த அதிசயத் திருட்டுகளைக் கண்டு பிடி. பார்த்தலாம்!" என்றார் வக்கீல் சிவா.

"டாக்டர் ஸார் நாம் எல்லோரும் கூடத்தில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்த போது உங்கள் கைக்கடிகாரம் இருந்தது. இல்லை யா? நீங்கள் கூட உட்கார்ந்தீர்களே!" என்றான் கண்ணன்.

"ஆமாம்!" என்றார் டாக்டர்.

"கூடத்தில் நாம் எல்லோரும் இருக்கமாகத்தான் உட்கார்ந்திருந்தோம். வேறுயாரும் வரவில்லை. சாப்பிடும் இடத்திலும் கம்மைத் தயிர் வாரும் வரவில்லை....." என்று கண்ணன் மேலே பேசுவதற்குள் வக்கீல் சிவா,

"அப்படியானால் கம்மக்குள் தான் ஒருவர்.....!" என்றார்.

"தயவு செய்து என்மீது ஒருவரும் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் எல்லோரையும் சோதனை செய்ய விரும்புகிறேன்! போலீஸ் அதிகாரி ஒருவரையும் வரவழங்கியும் கேட்ட இன்ஸ்பெக்டர் "கண்ணன் என்ற பெயருடன் ஸி. ஐ. டி. இலாகாவில் ஒருவரும் இல்லையே! உங்களை எவ்வேளைகளாகியும் கைதேர்த்த ரிபுனன் ஒருவன் ஏமாற்றி விடுக்கிறான்" என்று கூறிவிட்டுத் தம் மேஜை அறைவிறகுத்து ஒரு கட்டுப் போட்டோப் படக்களை எடுத்து அவற்றை டாக்டரிடம் கொடுத்தார்.

கூடம் இந்தச் சோதனையை நடத்த வேண்டும். ஏனென்றால் இந்தத் திருட்டு மிகவும் அதிசயத் திருட்டா யிருக்கிறது! திருட்டில் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் அந்தஸ்துள்ள மனிதரா யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் வாசற் கதவை வெளிப்புறம் தாளிட்டுக் கொண்டு நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று இன்ஸ்பெக்டரை அழைத்து வருகிறேன். சற்று நேரம் பொறுத்திருக்க வேண்டும்!" என்று கூறி விட்டுக் கண்ணன் வாசற் கதவைத் தாளிட்டு விட்டு வெளியே சென்று விட்டான்.

அரை மணி ஆயிற்று; ஒரு மணி ஆயிற்று. இரண்டு மணி நேரமும் கழிந்தது. போன ஆசாமி வருகிறபாடாக இல்லை. 'கண்ணன் வரக் காணாமே' என்று பாடிக் கூடப் பார்த்தார்கள். ஊழாும்! கண்ணன் வரவில்லை. அவர்கள் பொறுமையை இழந்து விட்டனர். வேறொருவர் உதவியைக் கொண்டு வாசற் கதவைத் திறந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு எல்லோருமாகச் சென்றனர். இன்ஸ்பெக்டரைக் கண்டு விஷயத்தைக் கூறினார்கள்.

முழு விவரங்களையும் கேட்ட இன்ஸ்பெக்டர் "கண்ணன் என்ற பெயருடன் ஸி. ஐ. டி. இலாகாவில் ஒருவரும் இல்லையே! உங்களை எவ்வேளைகளாகியும் கைதேர்த்த ரிபுனன் ஒருவன் ஏமாற்றி விடுக்கிறான்" என்று கூறிவிட்டுத் தம் மேஜை அறைவிறகுத்து ஒரு கட்டுப் போட்டோப் படக்களை எடுத்து அவற்றை டாக்டரிடம் கொடுத்தார்.

"இந்தப் போட்டோக்களில் ஏதாவது ஒன்றில் உங்கள் கண்ணன் இருக்கிறா பாருங்கள்!" என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

போட்டோக்களை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டே வந்த போது அந்நகண்ணன் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

"இவன்தான் அந்த ஸி. ஐ. டி. கண்ணன்!" என்று எல்லோரும் ஏக காலத்தில் ஆச்சரியத்தடன் கூறினார்கள்.

"சரி, சரி. இவன் வேலைதான் அது? இவனுக்குத்தான் நான் உங்கள் 'யாப்பயல்' என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம். எங்கள் வலைவில் சிக்காத ஆசாமி இவன் ஒருவன் தான்!" என்று கூறினார் இன்ஸ்பெக்டர்.

"சரிதான். எங்கள் 'செட்டி' யாரும் சோடையில்லை. கண்ணனும் பவே பேர் வழிதான்!" என்று கூறினார் டாக்டர்.



கடைக்காரன் :- சின்னதோ பெரிதோ - அநெல்நாள் என்னுடைய தெரியாது. அந்த ஒரு குழந்தைதான் இப்போ இருக்கிறது.

வாங்குவதற்கு :- அது சரி ஸார்! கண்ணனுக்குத் தவிரும் கைத்தராக இன்னொரு குழந்தை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.



ஆசிரியர் : விச்வம்பரநாத் கௌசிக்

மொழிபெயர்ப்பு : ஈ. விழிநாதன்

யசோதரா சென்ற பின், ராமாதபாபு சில சமயங்களில் யோசனையில் ஆழ்ந்துகொண்டிருந்தார். பிறகு தனக்குத்தானே சிரித்துக்கொண்டு, "அப்படியா சமாசாரம்! எனக்கு முன்னாலேயே தெரியுமே!" என்று முணுமுணுத்தக்கொண்டே ஒரு ஆக்கிரமம் காலம் எடுத்து வைத்தக்கொண்டு, படிக்க உட்கார்த்தார். ஆனால் படிப்பில் மனம் ஈடவில்லை. புத்தகத்தை மூடி வைத்தவிட்டு யசோதரா போன வழியை உற்று ரோக்கவானார். பிறகு ஏதோ யோசித்தவாறு எழுந்த சோம்பல் முறித்தவிட்டுப் புறப்பட்டார். ஓரே தரையின் பூஜை வறை வசலில் போய் கின்றார். தாயார், முற்றத்தில் உள்ள தளசிச் செடிக்குப் பூஜை செய்து கொண்டிருந்தாள். ராமாதபாபு வந்த கிற்பதைக் கண்ட அவள், "ஈமம்! இவ்வளவுக்கு லிசி படிக்க வேணும். எத்தனையோ தடவை சொல்லியிட்டான். ஒரு அரிச்சுவடிப் புத்தகம் வாங்கிக் கொடு. சம்பா சொல்லிக் கொடுப்பான்" என்றும்.

ராமாதபாபு மிழ்ச்சியுடன் திரும்பி, 'சம்பாவிடம்தான் அரிச்சுவடிப் புத்தகம் இருக்குமே!' என்றார்.

"அது இன்னமும் இருக்கும்! அது கிழித்தபோய் எத்தனையோ சாணாய் விட்டதே!"

அதே சமயம் அங்கு வந்த சம்பாவதி, "அண்ணா! ஒரு அரிச்சுவடிப் புத்தகமும்,

ஒரு முதல் பாடப் புத்தகமும் வாங்கிக் கொடு" என்றார்.

ராமாதபாபு புன்முறுவலுடன், "உன்னுடைய புத்தகத்தை என்ன செய்தாய்?" என்றார்.

"அது அப்பொழுதே எடு எடாய்ப் போய் விட்டதே!"

"ஈ எத்தனை புத்தகங்களைக் கிழித்து விட்டாய் தெரியுமா?"

"இப்பொழுதெல்லாம் என் புத்தகங்கள் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது தெரியுமா?" என்றார் சம்பா.

"சொம்ப அழகாகத்தான் இருக்கிறது! ஒரு புத்தகமாவது முழுசாய் இருந்தால் தானே!"

சம்பாவதி கிறிது வெட்கமுற்ற, "ஈமம், போ அண்ணா, உன் புத்தகங்களை பெல்லாம் என் தினத்தோறும் அடுக்கி வைக்கிறேன்! என் புத்தகங்களை ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்ளாமலா இருப்பேன்!" என்றார்.

"என் ஈமம், குழந்தையைப் பரிசாசம் செய்யிறாய்? அவன் குழந்தைதானே! ஈ இவ்வளவு பெரியவனுக்குப் போய்விட்டாய். இக்கிரமம். லிசி, பார்வரி என்னவெல்லாமோ படிக்கிறாடே! உனக்குப் புத்தகம் வைத்துக் கொள்ளத் தெரிந்த போய் விட்டதா? ஒரு காரைக்கு உன் அறைக்குப் போயிருந்தேன். எங்கே பார்த்தாலும்

புத்தகமும் காசுதழும் சூவித்த மிடத்தது. இருக்கிற காற்காலி மேல் எல்லாம்சுடப் புத்தகமும் பேப்பருமாகக் கிடத்தது. எங்கே உட்காருகிறது, வருகிறவர்கள்? கீயே அப்படி இருத்த கொண்டு, தேற்றக் குழத்தைப் இப்படிப் பரிசாசம் செய் கிருயே என்று யிருக்கிறதா?" என்ருள் தாயா.

இப்பொழுது சம்பாவதிக்குப் பகல் கிடைத்தது. "அம்மா! நினம் தான் அண்ணு புத்தகத்தை எவ்வாம் அடுக்கி வைக்கிறேன். இவ்வா விட்டால் வருஷம் கணக்காக அப்படியேதான் சம்மா கிடக் கும்" என்று முகத்தில் சந்தோஷம் தாண்டவமாடக் கூறினாள்.

"அந்த உபயோகமற்ற ஹாக்காரி என்ன செய்கிறேன்? அவனுக்கு இதை எவ்வாம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமோ, புத்தியோ கிடையாது! எனக்கு அவனைக் கண்டாலே பிடிக்கிறதில்லை" என்ருள் தாயா.

"அவன் என்ன செய்வான், அம்மா? அண்ணு ஒன்றமே சொல்வதில்லை?" என்ருள் சம்பாவதி.

"எல்ல வேலைக்காரன், போ! இதுமாதிரி இருந்தால் எனக்குப் பிடிக்கவேயிடிக்காது" என்று சொல்லிக் கொண்டே, தாய் பூசுது அறைக்குப் போய்விட்டாள். தாய் சொன் னது என்னவோ, உண்மையான, ராம னாதபாபு ஒன்றும் பதில் பேசாமல் "என்னவோ? அதிகப் பிரசுக்கித்தன மாகப் பேசுகிருயே! உன் புத்தகங்களை எவ்வாம் எப்படி வைத்திருக்கிறாய்! காட்டு பார்க்கவாய" என்ருர் சம்பாவதியிடம்.

"வா, வந்தபாரு!" என்று கூறி ராமாத பாபுவை அழைத்துக்கொண்டு தன் அறைக் குப் புறப்பட்டாள் சம்பாவதி. சம்பாவதி தன் அறைக்குச் சென்றதம், அவமாரி யைத் திறத்த காட்டி "பாரேன்! எப்படி வைத்திருக்கிறேன்" என்று கூறினாள்.

அவமாரியின் மேல் தட்டில் லித்திப் புத்த கங்கள் வரிசையாக அடுக்கி வைக்கப்பட் டிருந்தன. சீழ்த்தட்டில் பேனா மைக்கடு காலிதங்கள் முதலியன ஒழுங்காக வைக்கப் பட்டிருந்தன.

"எப்படி வைத்திருக்கிறேன், பார்த்த தாயா?" என்று கேட்டாள் சம்பாவதி.

"என்னவோ காலே காலு புத்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு அடுக்கி வைத்திருக் கிறேன் என்று பீற்றிக் கொள்கிருயாக்கும்.

இது ஒரு கஷ்டமா?" என்ற கேட்டார் ராமாதபாபு.

"கஷ்டம் என்ற எப்பொழுது தான் உன்னிடம் சொன்னேன்!"

"சொன்னால் என்ன, சொல்வாவிட்டால் என்ன? ஆமாம்—உன்னிடத்திலே வேறே என்ன என்ன இருக்கிறது? காட்டு பார்ப் போம்!" என்ருர் ராமாதபாபு.

"என்னிடத்தில் வேறு என்ன இருக் கிறது, காட்டுவதற்கு?"

"ஏன் இவ்வா? அந்த அவமாரியில் என்ன இருக்கிறது?"

சம்பாவதி புன்முறுவலுடன், "அதிலே ஒன்றம் இவ்வா" என்ருள்.

"ஒன்றம் இவ்வாயா? திறத்த காட்டு."

"அதிலே துணிமணிகள் இருக்கின்றன."

"யாருடையது, உன்னுடையதா?"

"ஆமாம்; என்னுடையததான்."

"சரி, பார்ப்போமே!" என்று கூறிய வண்ணம் அந்த அவமாரியை நொருங்கினர் ராமாதபாபு.

"அண்ணா! அதைத் திறக்கப்படாது."

ராமாதபாபு அவனுடையவார்த்தைகளைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலேயே அவமாரி யைத் திறத்தவிட் டார். அதில்பொம் மைகள், அத்த காண உடுபுகள், காற்காலிகள், மேணுகள், பாத் திரங்கள் முதலிய வினை வாட்டுச் சாமான்களாகவே இருந்தன. அவை களைப் பார்த்த ராமாதபாபு மிரித் துக் கொண்டே "ஏன் சம்பா, நீ இவ்வளவு பெரி யவனாகப் போன பிரகும் பொம் மையை வைத்துக் கொண்டு வீணா உடுகிருயா?" என்று கேட்டார்.

சம்பாவதியின் விவர்த்த முகம்மெட் கத்தினால் இன் னும் அதிகமாகச்



வந்த விட்டது. அவன் தலையைக் கீழ்த்தபடியே "இப்பொழுது எல்லாம் யோக விளையாடுகிறேன்?" என்று.

"அப்படியானால் இதை யெல்லாம் என் வந்தக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"என்ன சொல்கிறது? சம்மா, விட்டிருக்கிறேனா?"

"புக்கத்தக்கு எடுத்துக் கொண்டு பாடுகிறதற்காக வைத்திருக்கிற யாக்கும்— யாபாருக்கு விளையாடக் கொடுப்பதற்கு!"

சம்பாவதி ஒன்றம் பதில் பேசாமல் மலாரிக் கதவை மூடலானாள். அதே மயம் ராமாதபாயின் பார்வை அதைத் தவறத் தாண்டி, முற்றத்திற்குப் பாய்ந்த. யசோதா ல்லான அதையிலிருந்து வித்தியிட வந்த கொண்டிருந்தான். அவன் ஒரு வெள்ளைத் துணி உடுத்தியிருக்கான். அவனது தலையிற் அவிழ்த்தபடியிருந்தது. அவனது அழகிய முகத்தில், காணம் செய்திருந்ததனால் தனிச்சோகை பரப்பப்பட்டது. அந்த எழிலுருவத்தைக் கண்ட ராமாதபாயு பிரமித்து விட்டார்.

தற்செயலாக யசோதராவின் அகன்ற சக் கருவியினால் ராமாதபாயைக் கவனித்து விட்டான். ஒரு கணத்தில் மான்

போல ஒரு மறைத்தான். அவன் ஒடியத மின்னல் மின்னி மறைத்தது போலிருந்தது. ராமாதபாயு தன் கண்ணிச் சிறிது கோம் மூடிச் கொண்டார். அவர் இப்படிச் சண்ணை மூடிச் கொண்டிருக்கும் பொழுது, சம்பாவதி, "வா, அண்ணா! சமையல் ஆகியிருக்கும்; சாப்பிடப் போவோம்" என்றான்.

ராமாதபாயு திடுக்கிட்டு, தங்கி விழித்தவர் போலக் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு, "அப்பா சாப்பிட்டுவிட்டாரோ?" என்ற கேட்டார். "தெரியாது. போய்ப் பார்க்கிறேன்" என்ற உதிரச் சம்பாவதி போய்விட்டாள். சிறிது கோம் எழித்ததற்கும் பின்பு வந்த, "அப்பா, இப்பொழுதுதான் குவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்" என்றான்.

"அப்படியானால், அவர் முன்னால் சாப்பிட்டும், அப்புறம் என்னைக் கூப்பிடு" என்ற உதிரிவிட்டுத் தனது அதைக்குச் சென்ற விட்டார்.

தனது அதையை அடைந்ததும், ஹாத வாரியைக் கூப்பிட்டு, ஒரு காதத்தில் அரிச்சவடியும் முதற் புத்தகமும் வேண்டுமென்ற எழுதி கடைக்குப் போய் உடனே வாக்கி வருமாறு கட்டளை விட்டார்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்த ஒரு வாரம் சென்ற விட்டது. இதன் மத்தியில் யசோதராவும் ராமாதபாயும் ஒருவரை யொருவர் அதிகமாகச் சந்திக்கவே இல்லை. ராமாதபாயைத் தனியமையில் சந்திக்குமளவு, யசோதராவிற்குத் துணிவு ஏற்படாதே இதற்குக் காரணம். அதனால் அவன் அம்மாதிரித் தனியமையில் சந்திக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாதவாறு கவனித்து வந்தான். அவரது அதையைச் சந்தம் செய்யப் போகும் பொழுதெல்லாம் அவரது தங்கை சம்பாவதியுடன் போவான். இவ்வேளையில், அவர் உலகப் போயிருக்கும் சமயத்தில் போவான்.

ராமாதபாயும் அவனைத் தனியமையில் சந்திப்பதற்காக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவர் படித்தவர். கன்னடத்தை புன்னவர். ஆகையினால் யசோதராவைத் தனியமையில் சந்திப்பதை அவ்வளவு உசிதமாக கிணங்கவில்லை. தான் யசோதராவைக் காதலிப்பது தாய் தந்தையர் அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமே என்ற பயம் வேறு. இவ்வகையிற்கும் மத்தியில் அவரது உள்ளம் சில சமயங்களில் யசோதராவைப் பார்க்க. வேண்டுமென்ற துடி



யாய்த் துடிக்கும். ராமநாதபாபு ஒன்றும் புரியாமல் தவிப்பார்.

MDRஊ ஷோம், ராமநாதபாபு தனது வீட்டுத் தோட்டத்தில், பசும்பூல் தனையில் உட்கார்ந்து அன்றைய தினசரிப் பத்திரிகை கைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயம் "ஹலோ, ராமநாத்!" என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தார். பார்த்ததும் எழுந்த கிணறு, புன்முறுவலுடன், "ஹலோ விராஜ சோசா? எப்பொழுது வந்தாய்?" என்றார்.

விராஜ்சோசர் ராமநாதபாபுவின் கொழுமிய கிசோதெர். அவரது தந்தை கங்கேலில் டிப்படி கலெக்டர். இதற்கு முன்னால் அவர் சில வருஷம் இதே கார்த்தில் டிப்படி கலெக்டராய் இருந்தார். அப்பொழுது தான் ராமநாதபாபுவுக்கும் விராஜ்சோசுக்கும் கிசோதெர்ம் ஏற்பட்டது. விராஜ்சோசரின் வேட்டகம் இந்த ஊரில்தான் இருந்தது.

"இன்று காணவில்ல்தான் வாதேன்" என்றார் விராஜ்சோசர்.

"அப்படியா! உட்காரு" என்ற சொல்லி விட்டு, ராமநாதபாபு "எந்த" என்று கூப்பிட்டான்.

நீந்து என்பது பரிசோதனாவின் தந்தையின் பெயர். அவன் வந்ததும், "வெற்றிலைப் பாக்குப் பெட்டி கொண்டுமா" என்றார்.

எந்த சிறிது ரோத்திற்கெல்லாம் வெற்றிலைப் பெட்டியை கொண்டுவந்து வைத்தான். வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டபின் விராஜ்சோசர் "இவன் புது ஆள்போலிருக்கிறதே! ஹாத்தாரி போய் விட்டானா என்ன?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை, அவனும் இருக்கிறான். இவன் புது வேலைக்கான். அதிருக்கட்டும். இப்

பொழுது நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?"

"ஒன்றுமில்லை, சும்தாதான் இருக்கிறேன். பி. ஏ. முடிவு இன்னும் தெரியவில்லையே?—நீ பான் ஆதி விஜயாயோ இல்லையோ?" என்றார் விராஜ்சோசர்.

"கர்பிக்கை இருக்கிறதா. அதிருவட்டும் பப்படி இருக்கிறதோ!"

"வேறு ஏதாவது கிசோஷமுண்டா? பார்த்த ஒரு வருஷமாய் விட்டது இல்லையா?" என்ற கேட்டார் ராமநாதபாபு.

"இங்கே விட்டுப் போனபிறகு மனசுக்கு 'குடி'யே இல்லையப்பா!"

"எனக்கும் அப்படித்தான். நீங்கள் எல்லாம் போனபின் விட்டிருவையே கிடக்க வேண்டி விருக்கிறதா? எனக்கும் என்னவோ மாதிரித்தான் இருக்கிறதா!"

"ஆமாம், உனக்கு எப்பொழுது கல்யாணம்? எக்கேயாவது பேச்சு வார்த்தை எடக்கிறதா?"

"இப்பொழுதுதான் ஏதற்கு கல்யாணம் செய்து கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்!"

"அப்படியானால் சிறுவனுனபின்தான் கல்யாணம் செய்துகொள்ளப்போகிறாயா?"

"என்ன பரிசாசம் செய்கிறாய்! இப்பொழுதே, இது மாதிரிக் குருட்டுக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள என் தயாராவில்லை."

"குருட்டுக் கல்யாணமா? அது என்ன அப்பா அது? புதுசாகச் சொல்லுகிறாயே!"

"எம் ஹிந்த சமூகத்திலே எடக்கிறதே, அதைத்தான் சொல்வதென் கணவனுக்குப் போகிறவனுக்கு, வார்போருப் மனைவி எப்படி விருப்பான் என்பது தெரியாதா! மனைவிக்குக் கணவனைப் பற்றித் தெரியாதா!"

தலைக்கு வந்த ஆபத்து



"நான் விட்டுச் சொத்தக் காரை உண்டே. ஆகிரத்திக்கு ஒரு மதுவுக்கு!"



"தங்களுக்கு இது வகையில் தோட்டமென்னுண்டுக்கிடக்கிறதா பார்த்தாய்?"



"ஐயவியா, இதென்ன அநோ அவந்தான் வருகிறதோ போக இருக்கிறதா!"

"அதற்கென்ன? நீ தெரித்தகொண்ட பின் செய்துகொள்சேல்."

"அதெப்படி முடியும்? அம்மா—அப்பா இருக்கிறபொழுது, என் பர்க்கிறதா?"

"போட்டோவையாவது பார்க்கலாமோ, இல்லையோ?"

"போட்டோவைப் பார்த்து எப்படித் தெரித்தகொன்ன முடியும்? போட்டோ விலே, அழிவெல்லாதவன்கூட அழகாகத் தான் தோன்றுகிறான்."

"அப்படியானால் என்ன செய்கிறது? முகலில் காதலு ஏற்படவேண்டும், பின்னால் கல்யாணம் நடக்க வேண்டும் என்ற தோன்றுகிறது? அப்படித்தானே!"

"அதில் என்ன சந்தேகம்? காதல் மணம் தான் எல்லாவற்றையுமீட்ட உயர்ந்தது. ஆனால் இந்திபர்களாகிய எமக்கு அந்தப் பாக்கியம் ஏது? இக்கெல்லாம், காதல் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, கல்யாணம் ஆகிவிடுகிறது."

"ஆனால் என்ன! போகப் போகத்தான் இருவருக்கும் அன்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறதே!"

"அதை அன்பு என்று சொல்லக்கூடாது. ஒருவிதமாக கிரகித்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம்."

"அப்படியா? அது கிடக்கட்டும், உன் விஷயம் என்ன?" என்ற கேட்டார் விராஜிசோர்.

"எனக்கு என்ன தெரியும்?"

"அப்படியானால், அப்பா அம்மா யாரைச் சொக்கிறார்களோ, அவளைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு விடுவாயா?"

"ஆமாம். அவர்கள் சொல்வதைக்கேட்டுத் தானே ஆகவேண்டும். ஆனால்....."

"ஆனால்.....என்ன?"

ராமராதபாபு புன்முறுவலுடன் "ஒன்றும் இல்லை" என்றார்.

"மறைக்கிறாய்; ஏதோ இருக்கிறது!"

"ஒன்றும் இல்லை. ஏதோ வாய் தவறி வந்தவிட்டது."

"அந்த ஏமாற்றம் எல்லாம் என்னிடம் வேண்டாம். அதற்கு வேறு யாரையாவது பார். உன் ஒவ்வொரு விஷயமும் எனக்குத் தெரியும். சுமமா சொல்லு."

"சொல்வதற்கு ஏதாவது இருந்தால் தானே சொல்வலாம்."

"நீ இப்படிப் பேசுகிறததான் எனக்குப் பிடிக்கிறதில்லை. உனக்கு உனக்கும் என்ன ஒளிவு-மறைவு வேண்டிக் கிடக்கிறது! என்னிடமே இப்படி விஷயத்தை மறைக்கிறாயே!"

"இல்லை விராஜிசோர்! என்னிடம் மறைத்தவிட்டு வேறு யாரிடம் சொல்லப் போகிறேன்? சொல்லக் கூச்சமா விருக்கிறது. அதனால்தான்....."

"கூச்சமா விருக்கிறது? பெண்ணாய் பிறத்திருக்கணும் அப்பா, நீ தவறிப்போய் பிள்ளையாய் பிறத்தவிட்டாய்! பெண்ணாய் பிறத்திருந்தால் எல்ல இடத்திலே கல்யாணமாகவது ஆகி விருக்கும்!"

"கிசோர்! பரிசாசம் என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது! வந்த—இந்தப் புதிய வேலைக்காரன் எந்த இருக்கிறானே....."

"ஆமாம்! இருக்கிறான்."

"அவனுக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறாள்."

"ஒகோ அப்பறம்?"-நிரித புன்முறுவலுடன் விராஜிசோர் கேட்டார்.

(கொடரும்)

தலைப்பாகையோடு போயிற்று!



"விட்டுக் கொடுக்கிறாயா! என்னைக்கென்றதானே? என்ன விசேஷம்?"



"ஒன்றும் இல்லை. நேரம் இல்லை கொடுக்க வந்தேன்!"
"ஐயையோ!!"



"மயம்பட்டாதினா. நம்பா பிழை நோட்டில் கொடும் பதற்காக வந்தேன்!"

அணிலும் எலியும்

மாலு

அந்த வருஷம் நிறைய முத்திரிப் பழங்கள் பழுத்து முத்திரிக் கொட்டைகள் சாப்பிடுவதற்குப் பக்குவமாக இருந்தன. கத்தன் என்ற அணில் ரொம்ப சந்தோஷத்துடன் அந்தக் கொட்டைகளைப் பறித்துத் தன்னுடைய கர்மையான பற்களினால் முத்திரிப் பருப்பை மட்டும் எடுத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு வேறும் ஒடுகளைக் கீழே போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வயிறு நிறைய முத்திரிப் பருப்பைச் சாப்பிட்டு விட்டுத் தன்னுடைய அழகான கண்களால் ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்த்தது. மழை காலம் ஆரம்பமாகவதற்கு வேண்டிய மப்பும் மந்தாரமூலாக இருந்தது வானம்.

அதைப் பார்த்ததும், 'இப்பொழுதே நாம் மழை காலத்துக்காகக் கொஞ்சம் முத்திரிக் கொட்டைகளைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்! இல்லாவிட்டால் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுப்

போவோம்!" என்ற கவலை வந்து விட்டது கத்தனுக்கு.

இந்தச் சமயத்தில், "கத்தா! கத்தா! எனக்கும் இரண்டு முத்திரிக் கொட்டை" என்று கெஞ்சிக் கேட்டது கீழே இருந்த கருப்பன் என்ற எலி.

"நான் என்ன செய்வேன், கருப்பா! இங்கே இருப்பது எனக்கு மட்டுத்தான் போதும்" என்று சொல்லிவிட்டது பேராசை பிடித்த அணில்.

"இரு, உன்னைப் பார்த்துக் கொள் கிறேன்" என்றது கருப்பன்.

"பூ! கீ என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது!" என்று சொல்லிக் கொண்டே கத்தன் முத்திரி ஒட்டால் கருப்பனை அடித்து விரட்டிவிட்டது.

கருப்பன் போன பிறகு கத்தன் ரொம்ப ரொம்ப சிரமத்துடன் முத்திரிக் கொட்டைகளை யெல்லாம் பறித்தது. தன்னுடைய காரியத்தை யாவது கவனித்தக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று அது சுற்று முற்றும் பார்த்தது. யாரையும் காணாமல், "அப்பாடி!" என்ற பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே எல்லாக் கொட்டைகளையும் கொண்டு போய் அருகிலிருந்த மாமரத்துப் பொந்தில் மழைக் காலத்துக்காகப் பதுக்கி வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

கத்தன் எதிர்பார்த்தது போலவே, சில நாட்களுக்குப் பிறகு நல்ல மழை பெய்ய ஆரம்பித்து விட்டது. தான் இருந்த விட்டு உத்தரத்தின் இருக்கை விட்டு கத்தனால்தான் வேளியை தலை காட்ட முடியவில்லை. அதனுடைய கவனமெல்லாம் மழை காலத்துக்காக மாமரத்துப் பொந்தில் பதுக்கி வைத்திருந்த முத்திரிக் கொட்டைகளின் மேலேயே இருந்தது. அந்தக் கொட்டைகளை எல்லாம் இந்த மழையில் என்ன கதி அடைந்திருக்குமோ என்று எண்ணிப் பார்த்தபோது, கத்தன்

ஆபத்து, வேண்டாம்!



"மேய் ராஜா, நான் சரிக் விளையாட்டு விளையாடலாம்! வருகிறாயா?"

"ஊதாம், நான் மாட்டேன். சரிக் விளையாட்டு விளையாடலாக, அப்பா! 'சுடிசை' வந்தாலும் வரும்!"

கண்களில் நீர் துளித்தது. அதே கவலையால் அதனுடைய உடம்பு கூடப் பாதியாய் இளைத்த விட்ட தென்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்!

கல்ல வேளையாக, நாலைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு மழையும் கொஞ்சம் ஓய்ந்தது. இது தான் சமய மென்று ரோஸ் நாகக்கைச் சப்புக் கொட்டிக் கொண்டு மாமரத்தை நோக்கி ஒரே ஓட்டமாய் ஓடிற்று.

என்ன ஏமாற்றம்!—வெறும் ஓடுகள் அந்த மாமரப் பொத்திலிருந்து மின்னல் வேகத்தில் வெளியே வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன!

உள்ளே எட்டிப் பார்த்தால் கருப் பன் அவற்றை யெல்லாம் காலி செய்து கொண்டிருந்தது!

அணிலுக்கு ஆத்திரம் தாங்கவிடில்லை; அது "அடேய்!" என்று அதட்டியது தான் தாமதம், கருப்பன் அவசரம் அவசரமாகக் கட்டிக் கொட்டையை யும் காலி செய்தவிட்டு, "அன்றைக்கு இரண்டு கொட்டை கேட்டேன்; கொடுக்க மாட்டேன் என்றாயே, இப்



பொழுது பார்த்துக் கொள்!—நீ ஒளித்து வைத்தது உனக்கு மட்டும் தான் தெரியும் என்று நினைத்துக் கொண்டாயோ? நானும்தான், அதோ அக்க மரத்தின் பின்னிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓட்டம் எடுத்தது.

கருப்பன் கொரித்துப் போட்டிருந்த வெறும் ஓடுகளை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டே ஏமாந்து நின்றது அணில்!

ச ம யோ சி த ம் !

கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் பிரபலமான கவி. ஒரு சமயம் அவர் வலுத்தக் கொண்ட வெளியூர் கேஸ் ஒன்று தோற்றப் போகும் போலிருந்தது. அவருக்கு அவமானம் தாக்கமுடிவில்லை.

ஐட்டி தீர்ப்புச் சொல்வதற்கு முன்னால் யாருக்கும் தெரியாமல் கருக்குப் போய் விடுவதென்ற முடிவு செய்து ஸ்டேஷனுக்கு ஓடினார். காது மணிக்கு வரவேண்டிய வண்டி காலரைக்கு வரும் என்றார்கள்.

கோர்ட்டில் காது மணிக்குத் தீர்ப்பு முடிந்த விடும். கட்டிக்காரன் ரோ தம்மைத் தேடிக்கொண்டு ரயிலுக்கு வந்து, "என்ன சாமி, இப்படிச் செய்திருக்கிறீர்!" என்றால், முகத்தைக்கொண்டு போய் எங்கே வைத்தாக் கொண்டு விடுவதென்று இந்த விதமாகக் கவலைப்பட்டிக் கொண்டு ஓர் இரண்டாவது வருப்பு டிக்கெட் வாங்கினார். அணில் சந்திக்கக் கூடாது

என்பதற்காகத்தான் தம் கைப் பணம் போனாலும் போகிறது என்ற இரண்டாம் வருப்பு டிக்கெட்டு வாங்கினார்.

ரயில் புறப்படுகிற சமயம், ரொம்ப அவசரம் அவசரமாக ஒருவர் இரண்டாவது வருப்பில் ஏறினார். அவர் கட்டிக்காரரோதான்! ஐயங்கார், "இரண்டாவது வருப்பு! இரண்டாவது வருப்பு! ஏதே?" என்ற மன்றாடினார். கட்டிக்காரர் "ஆயாம் சாமி! தெரிஞ்சதான் ஏறினேன்! இத்தாலுக்க மாலை, உங்க ளால்தான் கேஸ் ஐயிந்தது!" என்றார்.

கேஸ் ஐயிந்தது என்றதும் ஐயங்காருக்கு ஸ்சே சிந்தவிலும் போலிருந்தது.

ஆனாலும் அதை வெளியே காண்பித்துக் கொள்ளாமல், "இந்த மாலை மரியாதை யெல்லாம் பிடிக்காகல் தானே காண் முன்னால் வந்தேன்!" என்ற சொல்லிக் கொண்டே எல்லா மரியாதைகளையும் வெகு தாசாளமாக ஏற்றிக்கொண்டார்.





“லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பை
உபயோகிப்பதுதான் என்
எளிதான அழகுபடுத்திக்
கொள்ளும் முறை” என்று
சுறுகிஞர்
மாயா பானர்ஜி



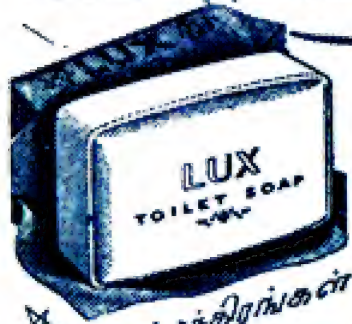
லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின்
நுரையா
தாராளமாக
சுமத்தின் மேல்
தடவுகிறேன்...



சுத்தமான,
குளிர்ந்த
ஐலத்தில்
கழுவுகிறேன்.



பின்பு,
உலர்ந்த
மிஞ்ஞுவான
துளசிஞல்
முகத்தை
துடைக்கிறேன்



★
வினிமா நட்சத்திரங்கள்
விஞ்ஞும்
அழகையளிக்கும் சோப்
★

ஒரு பெண் கட்சத்திரத்திற்கு அப்படித்
கத்த எழும் செத்திரத்தை செஞ்
பதம்மம் அன் லுத்தக்ககிக ஒது
யினை மதிக்கமுடியாத ஆய்வுமாதெது
அதனுடைய இத்திரவியுள்ள லொதி
பெத்த வினை கட்சத்திரங்கள் எய்வின
மும் தங்கள் அனுபவங்கள் லாப்பை லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பினால் பாதுகாத்துக் கொ
ள்ளுகிறார்கள். சிலரின் இச் சுவயான
அழகுபடுத்திக்கொள்ளும் முறையை உப
யோகித்தல் கைத்தர் சோப்பினால்—30
காட்கள் முயர்ச்சித்ததுப் பாகுங்கள்—
இச் சோப்பின் கதை உறுப்பித்தது கத்தம்
செய்தம் சத்திரங்கள் மிஞ்ஞிகள்.



இத்தியானில் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் :

எச். ஜே. பாண்டர் & கோ., லிட். பம்பாய், கல்கத்தா, மதராஸ், லாகூர்

குழந்தைகள் பராமரிப்பைப் பற்றிய நெய் பூத்தகம் 4 அணுக்கு ஸ்டாம்புகள் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் பெயரையும் விவரத்தையும் எச். ஜே. பாண்டர் & கோ. லிட்., த. பெ. 202, பம்பாய் என்ற விவரத்திற்கு அனுப்புகள்.



P. A. ராஜ் செட்டியார் & பீரதூர்
கடைத்தெரு, கோயமுத்தூர்.

தந்தி "ராஜா"... தபால் பெட்டி, 139, போன், 218.A.

பலிக்கவில்லை!

அந்தப் பொல்லாத, பயங்கரமான இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் ஆரம்பமான சமயம்.

இந்திய சர்க்கார் பாதுகாப்புச் சட்டத் திண்டிழை ஒவ்வொரு காளும் ஒவ்வொரு விதமான அவசரச் சட்டம் பிரயோகித்து வந்தார்கள். இந்திய சர்க்கார் அவ்வளவு பிரற்பித்த அவசரச் சட்டங்களிலே ஒன்று, எதிரிக்கு உபயோகமாக யிருக்கக் கூடிய எந்தவிதமான தகவலையும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதேயாகும்.

மேற்படி அறிக்கையைப் பார்த்ததும், ஓர் இந்திய சமஸ்தானத்தாருக்கு மிக்க கவலை உண்டாயிற்று. தன் மூலம் எதிரிக்கு ஏதாவது தகவல் போய்விட்டால் இந்திய சர்க்காரின் மீளாத கோபத்தை யல்லவா சம்பாதித்துக் கொண்டு போய் என்று அது அஞ்சிற்று. ஆகவே அதை எந்தெந்த வகையிலெல்லாம் தடுக்கலாம் என்று அது இரவு பகலாக ஆராய்ந்தது.

மறுபடியும் காலை அந்த இந்திய சமஸ்தானம் தன்னுடைய கல்வி இலாகாவுக்கு ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தது. அதாவது, பன்னிக்கூடங்களிலுள்ள இந்திய தேசப் படங்கள் எதிரிக்கு மிகவும் பிரயோஜனமானவை யென்று சமஸ்தான சர்க்கார் கருவதால், ஒவ்வொரு காளும் பன்னிக்கூடம் முடிந்ததும் மேற்படி படங்களை எடுத்துப் பத்திரமாக ஒரு பிரேராவிலோ இரும்புப் பெட்டியிலோ வைத்துப் பூட்டி விட்டுப் போகவேண்டும் என்பதே யாகும்.

கல்வி இலாகா இந்த உத்தரவுக்கு நகல் எடுத்து, அந்த விசாயமான சமஸ்தானத் திலே உள்ள 137 பன்னிக்கூடங்களுக்கும் அனுப்பி வைத்தது.

பன்னிரண்டு ரூபாயும் பத்து ரூபாயும் சம்பளம் வாங்கும் ஏழை உபாத்தியாயர்களுக்கு, சர்க்கார் உத்தரவு என்றால் சொல்லவா வேண்டும்!

அந்த உபாத்தியாயர்களிலே ஒருவர் மேற்படி உத்தரவு கைக்குக் கிடைத்ததும், அன்றே அந்த நிமிஷமே கவலில் மாட்டப்பட்டு

ஒட்டை படந்திருந்த அந்த தேசப் படங்களை யெல்லாம் எடுத்து ஒரு ஒட்டை பிரேராவில் வைத்து மூடி, ஒரு பெரிய பூட்டையும் கடலுக்கு வாங்கிப் பூட்டினார். அவர் அத்துடன் நித்கவிக்கலை. இரவில் யாராவது ஒரு ஜப்பானியன் வந்து பாரகுட்டிலிருந்து குதித்து அந்தப் படத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டால், அவர்த்தம் அல்லவா நேரும்! தன் வேலைக்கு ஆபத்து நேருவது ஒரு புறமிருக்க, ஜப்பான்காரன் அந்தப் படத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலம் இந்தியா இருக்கும் திசையை அறிந்து இங்கே படைவெடுத்து வந்து விட்டால் என்ன செய்யது?

ஆகவே, அவர் இரவிலும் பன்னிக்கூடத்துக்குப் போய் அந்த பிரேராவைக் கைக்குத் தூங்கினார்.

இந்த மாதிரியாக இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழிந்தன.

அடிக்கடி ஆசிரியர் அந்த பிரேராவைத் திறந்து பார்ப்பார். அதில், தான் வைத்திருக்கும் இந்தியா தேசப் படம் இருப்பதைக் கண்டபதும் அவருக்கு நிம்மதி உண்டாகும்.

ஒருநாள் மாலை, இன்னப்பெக்டர் வரப் போகிறார் என்பதாக திடீரென்று ஒரு செய்தி வந்தது.

உடனே மேஜை - நாற்காலிகளை யெல்லாம் இழுத்து ஒழுங்காகப் போடச் சொல்லிவிட்டு, ஆசிரியர் பிரேராவைத் திறந்து அதிலுள்ள புத்தகங்கள் - படங்கள் எல்லாவற்றையும் துடைத்து வைத்துக் கொண்டே வந்தார். அப்படித் துடைத்து வைத்துக் கொண்டே வரும் போது, பயங்கரமான அந்த இந்திய தேசப் படத்தையும் எடுத்து மெதுவாக, பத்திரமாகத் துடைத்தார். அப்போது அந்தப் படத்தின் கீழே கின்னஞ்சிறிய எழுத்தில் ஏதோ எழுதப்பட்டிருந்தது அவருடைய கவனத்தைக் கவர்த்தது. ஆசிரியர் குவிந்து வாசித்தார்.

"இந்தப் படம் ஜப்பானிச் சொல்லு!" என்று எழுதி இருந்தது.

ஆசிரியர் அப்படியே நினைவு இழந்து தரைமீது குப்புற விழுந்தார்.





இந்த

டாக்டர்

கூறுகிறார்

"இப்பொழுதெல்லாம் எனக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஒய்வே கிடைப்பில்லை. நிரானமாக சாப்பிடக்கூட முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் நான் தினமும் சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு 'பிஸ்மாக்' 'BISMAG' சாப்பிடாமல் இருந்தால் நிரந்தரமாக அஜீர்ணத்தினால் அவஸ்தைப்பட வேண்டியதுதான். நான் டாக்டராயிருப்பதால் எனக்குத் தெரியும். எல்லோரும் தங்கள் கைவசம் ஒரு பாட்டில் 'பிஸ்மாக்' வைத்திருக்க வேண்டும். வயிற்றில் வாயு, அஜீர்ணம், அருசி முதலிய கோளாறுகளுக்கு, ஒரு டீஸ்பூன் 'பிஸ்மாக்' (பைசுரேடெட் மக்னீஷியா) பெளடர் அல்லது 4 பில்லிகள் சாப்பிட்டால் உடனே குணமேற்படும்." எல்லா கெமிக்ஸ்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

'பைசுரேடெட்' மக்னீஷியா



பிஸ்மாக் லிமிடெட்

புரவடல் ரோடு, சென்டன், R. 16

PHYNAZOL



The Ideal
SOLID DISINFECTANT

பிளாஸ்டிக் - வீடுகள், ஆஸ்பத்திரிகள், காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள், சினிமா தியேட்டர்கள், சிற்றுண்டிச் சாலைகள் முதலிய இடங்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது.

கிருமிகள், பூச்சிகள், ஈக்கள், கர்ப்பு முதலியவற்றை அறவே ஒழிக்கவல்லது. மற்றெவ்வித கிருமி நாசன திராவகத்தைக் காட்டிலும் ஐம்பது பங்கு வீரியமும், அடக்க சக்தியும் வாய்ந்தது. சுலபமாக ஒரிடத்திலிருந்து கொண்டு போக மிகவும் சுலபமானது. தண்ணீரில் எளிதாகக் கரைவதுடன் இனிய மணமும் உள்ளது.

3 பவு. ரூ. 1-12-0. 1 பவு. 3-4-0
5 பவு. ரூ. 15-8-0. 10 பவு. 30-8-0
50 பவு. பவுண்டு ரூ. 3 வீதம்
உலோக டிஸ்கவீம் கிடைக்கும்.

D. D. T. டின் ஒன்றுக்கு ரூ. 2/8 வீதம்
8 அவுன்ஸ் டிஸ்கவீம் கிடைக்கும்

பிளாஸ்டிக் பெய்களுக்கு எந்தெந்த இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படும். பெய் சீயரேஜைகளைக் கழுவும் போது மென்டாஸால் எந்தெந்தென்பட்டு மூலம் திருப்திக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

R. W. Co. திறமை 5 இலிருந்து 8 வீதமும்
நிரந்தர எம்செனும் கூடியது.

புர வியாபகருக்கு:



மென்டாஸ்டிக் டிஸ்கவீம் : மைசூர், கச்சுக்கு
மேனில், ரகுநாத் & கோ., மைசூர்
மையார், கோச்சி, திருவாய்க்குடி, கோயமுத்தூர்
மையார், கோச்சி, திருவாய்க்குடி
மேனில், டி. கெடென்ஸ் & கோ., மிமிடெட்,
கோயமுத்தூர்

டெனர்..உயர்தர சீகரெட்டு
என்று உபயோகிப்பவர்
ஒவ்வொருவருக்கும்
தெரியும்

T. 128. 1m



JAMES CARLTON LIMITED, LONDON

கல்கி



கல்கி ஆகஸ்ட் 4, 1946 4

150 படங்கள் அடங்கிய அழகான பேஷன் (Fashion) புஸ்தகம். தையல்காரருக்கும் (Tailors) வீட்டிலேயே உடுப்புகளை தைக்கும் பெண்மணிகளுக்கும் பிரயோஜனமான அரிய புஸ்தகம் பாம்பாயிரித்து தருவித்துள்ளோம்!



இந்தியப் பெண்கள் அணியும் ஜாக்கெட் அகேக மா திரிகளும், குழந்தைகள் சட்டைகளும், சிறு ஆண் பிள்ளைகளுடைய குட்டி பேஷன்களும் கமிசைகளும், இந்திய கனவான்கள், பார்ஸிஸ், பெங்காலி, மதராஸ் கனவான்கள் அணியும் பேஷன்களும் இதில் காட்டப் பட்டுள்ளன. பெண்கள் சேலை அணியும் அகேக புது மோஸ்தர்களும், தலையை சிங்கார்க்கும் விதங்களும் அழகாய் காட்டப் பட்டுள்ளன.

இதன் விலை ரூ. 1-12-0

தபாற் கூலி அனா 4

வி. பி. பி. கிடையாது.

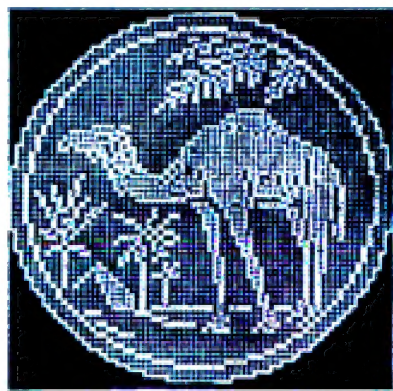
ரூ. 2-0-0 மணியாட்டி

அனுப்ப வேண்டியது

அற்புதமான பின்னலும் எம்பிராய்டரி வேலைகளும் அடங்கிய புஸ்தகங்கள்

வீட்டில் பொழுது போகவில்லை என்று தவிக்கும் மாதர்கள் இந்த பின்னல் புஸ்தகங்களைப் பார்த்துவிட்டால் பொழுது போதவில்லையே என்று தவிப்பார்கள்.

பல மாதர்கள் காத்திருந்தபின் இப் பொழுதுதான் பிரக்ஷாதி வாய்ந்த இந்தப் பின்னல் வேலை புத்தகப் பிரதிகள் சொற்பம் வந்துள்ளன. இதில் இங்குள்ள படத்தில் காணப்படுவது போன்றதும், வேறு 90 உருப்படிகளும் சித்தரிக்கப் பெற்றுள்ள கண்களைக் கவரத்தக்க பில்லட் ரேந்தை மாநிலிகள் அடங்கியுள்ளன. கதவுத் திரை, ஜன்னல் திரை, மப்போய் புடவை, மேஜை புடவை, புட்டுவர் சாய்மானப் புடவை, அகல ரேந்தைகள், குறுகிய ரேந்தைகள், எட்ஜிங் முதலியவற்றைப் பல்வேறு பூக்கள், பழங்கள், பட்டிகள், போர் ஹார், சம்பான் கசன், மாதர் குழந்தைகள் முதலியன



உள்ளதாக பில்லட் ரேந்தை உருவங்களுடன் தயாரிக்கப்பட்டது விலை ரூ. 3-12-0 தபால் கூலி அனா 4 ரூ. 4-க்கு மணியாட்டி அனுப்புக. வி. பி. பி. கிடையாது.

GONSAL STORES, Great Cotton Road, TUTICORIN

சைபால்



முகப்பகு, சேத்துப்
புண், சிரங்கு, வேன்ல் கட்டி, நீப்
பட்ட புண், காய்பான் முதலிய
வைகளுக்குக் கை கண்ட மருந்து

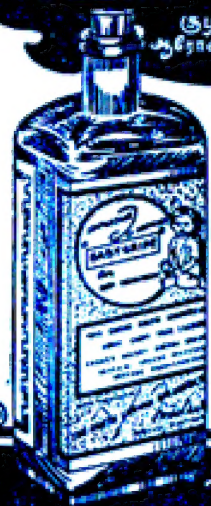
தயாரிப்பாளர் :

தி சௌத் இந்தியன் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி, மதுரை

குழந்தைகளுக்கு
முக்கியமானது

பேபி கிரைப்

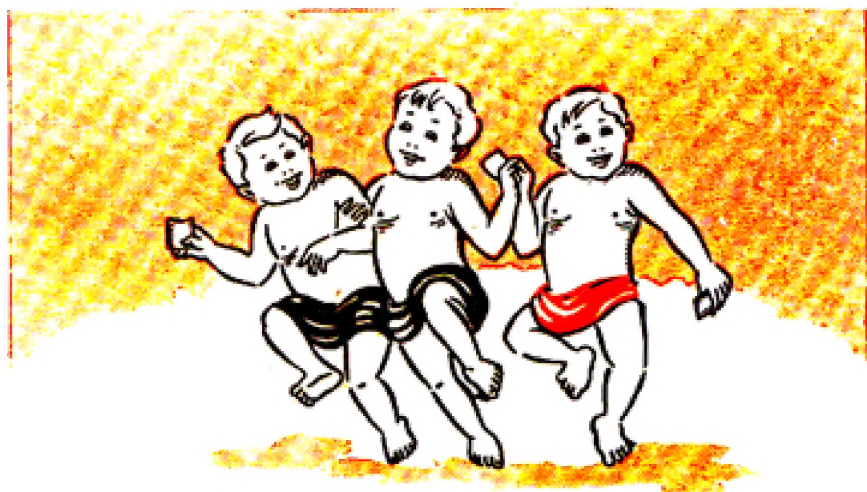
குழந்தைக்கு
ஆரோக்கியமளிப்பது



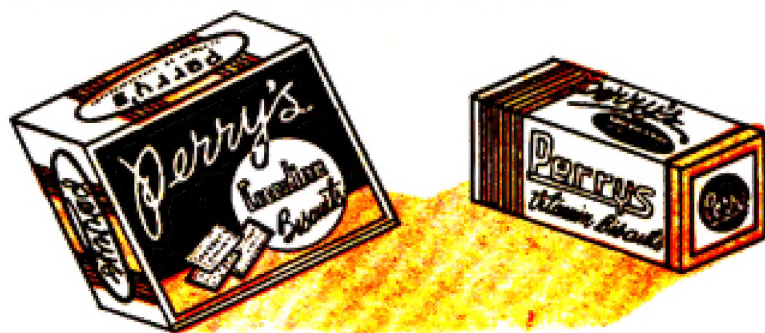
குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் வாயு,
வயிற்றுப் பொருண்ட, வயிற்று வலி,
அஜீரணம், மலத்தம் பல் முளைகளும்
போது ஏற்படும் வயிற்றுப்போக்கு,
முதலிய சுகல வியாதிகளையும் போக்கி
தல்ல ஆரோக்கியத்தையும் தரும்
சிறந்த திரவகம்

தயாரிப்பாளர் :

தி சௌத் இந்தியன் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி,
மதுரை



பெரீஸ் டோய்!!



பெரீஸ் பீஸ்கட்ஸ்

குழந்தைகளுக்கு ஆளாகியமான உணவு

Manufactured by PERRY & CO., USILAMPATTI. S.India.

FAB-256